

இணைப்பு 1.

[502-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

கோரிக்கை எண் 23 (1971-72)

“கோரிக்கை எண் 23—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள், தேசிய வளர்ச்சிப் பணித் திட்டங்கள்—உள்ளூர் மேம்பாட்டுப் பணிகள்—ரூ. 7,63,15,300.”

சட்டப் பேரவையில் வைக்கப்படும் குறிப்பு.

1. முன்னுரை.

முதல் நிலை, இரண்டாம் நிலை என இரண்டு நிலைகளில் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம் செயற்படுத்தப்படுகிறது. முதல் நிலை வட்டாரம் ஒவ்வொன்றும் ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் ரூ. 12 இலட்சம் மைய உதவி பெறத் தகுதி பெற்றது. முதல் நிலையில் ஐந்தாண்டுகளை முடித்த வட்டாரம், இரண்டாம் நிலை வட்டாரமாக மாறுகிறது. அதற்கு 5 ஆண்டுக் காலத்திற்கு ரூ. 5 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கப்படுகிறது. 10 ஆண்டுகள் முடிவுற்ற பின்னர், ஒவ்வொரு வட்டாரமும் இரண்டாம் நிலையைக் கடந்த வட்டாரமாகக் கருதப்படுகிறது. இரண்டாம் நிலையைக் கடந்த வட்டாரங்கள் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்ட அமைப்பிலிருந்து உதவி பெறத் தகுதியுடையனவல்ல. முதல் நிலை வட்டாரங்கள் தமிழ்நாட்டில் ஒன்றும் இல்லை. இம் மாநிலத்தில் 1971-72-ஆம் ஆண்டில் இரண்டாம் நிலை வட்டாரங்கள் 128-ம், இரண்டாம் நிலையைக் கடந்த வட்டாரங்கள் 246-ம் செயல்படும்.

பல்வேறு திட்ட வேலைகளுக்குக் கிடைக்கும் நிதிகள் ஒருங்கு திரட்டப்பட்டு உருவாக்கப்படும் ஊராட்சி வளர்ச்சித் திட்ட வாரியான வரவு-செலவுத் திட்ட வரம்பிற்குள், ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளுக்குள்ள வேலைத் திட்டங்கள் அனைத்தும், இயன்ற இடங்களில் பொதுமக்களின் நன்கொடையும் பெற்று நிறைவேற்றப்படுகின்றன. மேர்த்தச் செலவுத் தொகையில் இரண்டாம் நிலை வட்டாரங்களுக்காகும் செலவினம் மட்டும் “சமுதாய வளர்ச்சி” என்ற தலைப்பிலும், இரண்டாம் நிலையைக் கடந்த வட்டாரங்களில் பல்வேறு வளர்ச்சி வேலைத் திட்டங்களுக்காகும் செலவினம் அதனதன் வளர்ச்சித் தலைப்பிலும் குறிப்பிட்டுக் காட்டப்படுகின்றன. ஒவ்வொன்றும் பெருவாரியான வட்டாரங்கள் இரண்டாம் நிலையைக் கடந்தவைகளாக மாறுகின்றன. எனவே “சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தில் பற்று வைக்கப்படும் செலவினம் சீராக குறைந்து அதற்குச் சரிபான செலவினம் தொடர்புள்ள வளர்ச்சித் தலைப்புகளில் அதிகரிக்கும். ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் ஓராண்டுப் பணிகளை, இன்னொராண்டுப் பணிகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில், 374 வட்டாரங்கள் முழுவதிலும் எல்லாத் தலைப்புகளுக்கும் ஆள மொத்தச் செலவைப்

1971 ஜூலை 5]

பரிசீலனை செய்யவேண்டுமேயன்றி, “சமுதாய வளர்ச்சித்” திட்டத் தலைப்பிலுள்ள செலவை மட்டும் கருத்தில் கொள்ளக் கூடாது.

12,651 ஊராட்சிகள், 592 பேரூராட்சிகள், மற்றும் 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கென, 1971-72-ஆம் ஆண்டைய நிதி நிலையில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள ரூ. 71.93. கோடியிலிருந்து ஊராட்சி வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்குரிய நிதி நிர்வாகம் எவ்வளவு பெரிய அளவில் செயற்படுகிறதென்பது தெளிவாகும். இப்பேரவையில் கோரியுள்ள ரூ. 763.15 இலட்சமானது, ஊராட்சிகளாலும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களினாலும் செலவு செய்யப்படும் தொகையில் ஒரு சிறு பகுதியைத்தான் குறிக்கிறது. ஊராட்சிகளிலும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும் செயல்படும் ஊர் வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கான நிதி ஒதுக்கீடுகள் பற்றிய புள்ளி விவரங்கள், இக்குறிப்புரையுடன், பேரவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ள நிதிநிலை அறிக்கை இணைப்பில் தொகுத்துத் தரப்பட்டுள்ளன. 1970-71-ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்றுள்ள பணிகள் பற்றிய ஆய்வும், கிராம மக்களிடையே பெருகுவதும் தேவைகளை நிறைவேற்ற 1971-72-ஆம் ஆண்டில் இவ்வரசு மேற்கொள்ளவிருக்கும் சிறப்புத் திட்டங்கள் பற்றிய கோரிக்கைகளும் இக் குறிப்புரையில் கருக்கமாகத் தரப்பட்டுள்ளன.

2. ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் நிர்வாகம்.

(அ) அமைப்பு.

தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள கல்ராயன் குன்றுகள் வட்டாரம் நீங்கலாக மாநிலம் முழுவதிலும் உள்ள கிராமப் பகுதிகளில் 1958-ஆம் ஆண்டைய தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் சட்டம் (தமிழ்நாடு சட்டம் 35/1958) தற்போது நடைமுறையிலுள்ளது. ஜாகிர்தாரர்கள் செய்துகொண்ட முறையீட்டின் பேரில் உயர் நீதிமன்றம் பிறப்பித்த தடையாணையினால் ஜாகிர்பகுதிகளை ஜமீன்தார் ஒழிப்புச் சட்டத்தின் கீழ், அரசு இன்னும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லையாதலால் கல்ராயன் குன்றுகள் பகுதியில் ஊராட்சிச் சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்த முடியவில்லை. ஜாகிர்பகுதிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டவுடன் ஓர் ஊராட்சி ஒன்றியம் அமைக்கப்பட்டு, இப் பகுதிக்கும் இச் சட்டமானது விரிவுபடுத்தப்படும். தமிழ்நாடு முழுவதிலும் 12,651 ஊராட்சிகள், 592 பேரூராட்சிகள், 12 நகரியங்கள் உள்ளன. இவை அனைத்தும் 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குள் அடங்கி புள்ளன. நகராட்சிகள் சட்டத்தின் கீழ் நகரியங்களாக மாற்று தற்குரிய முன்னெற்பாடாகச் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலுள்ள கத்திவாக்கம், மஃதவரம் என்ற இரண்டு பேரூராட்சிகள் 1970-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 20-ம் தேதி முதற்கொண்டு நகராட்சிகளாக மாற்றப்பட்டுள்ளன.

[1971 ஜூலை 5]

(ஆ) ஊராட்சித் தேர்தல்கள்.

1970-ஆம் ஆண்டு சூலைத் திங்களில் 12,651 ஊராட்சிகளுக்கும், 592 பேரூராட்சிகளுக்கும் சாதாரணத் தேர்தல்கள் நடைபெற்றன. சற்றேறத்தாழ 190 இலட்சம் வாக்காளர்கள் இத் தேர்தலில் வாக்களித்தனர். சட்டப் பேரவை வாக்காளர் பட்டியலைத் தவிர்த்து, இத் தேர்தல்களுக்கெனவே தனி வாக்காளர் பட்டியல் இல்லங்கள் தோறும் சென்று கணக்கெடுத்து, 1958-ஆம் ஆண்டைய தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் சட்டம் பிரிவு 20 (2) இன் கீழ் வெளியிடப்பட்டது. இப்படித் தனி வாக்காளர் பட்டியல் தயாரித்தது தமிழ்நாடு வரலாற்றிலேயே இஃது ஒரு முதல் நிகழ்ச்சியாகும். ஊர் அல்லது நகரிலுள்ள வாக்காளர்கள், முதன் முறையாக இரகசிய வாக்கெடுப்பு மூலம், ஊராட்சித் தலைவர் தேர்ந்தெடுத்தனர். ஊராட்சி மன்ற உறுப்பினர்களுக்கும், தலைவர்களுக்கும் தேர்தல்கள் ஒரே தேர்தலில் நடைபெற்றன. கன்னியா குமரி மாவட்டத்தில் முன்பிருந்த ஊராட்சிகள், 64 பேரூராட்சிகள், 234 ஊராட்சிகளாகவும், திருநெல்வேலி மாவட்டம், செங்கோட்டை வட்டத்தில் முன்பிருந்த ஆறு ஊராட்சிகள், 4 பேரூராட்சிகள், 6 ஊராட்சிகளாகவும் திருத்தியமைக்கப்பட்டன. மாநிலத்தின் மற்ற பகுதிகளில் உள்ள ஊராட்சி முறையைப் போலவே இங்கும் இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக இந் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது. புதிதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஊராட்சி உறுப்பினர்களும், ஊராட்சித் தலைவர்களும் 1970-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் திங்கள் 2-ஆம் நாளன்று பதவி ஏற்றுக் கொண்டனர்.

3. ஊராட்சி வளர்ச்சி நிர்வாகம்.

(அ) நிர்வாக அமைப்பு வளர்ச்சி.

வட்டார நிர்வாக அமைப்பு முறையைச் சீர் செய்யும் எண்ணம், சிறிது காலமாக அரசின் ஆய்வில் இருந்து வருகிறது. ஊராட்சி வளர்ச்சி நிர்வாகத்தில் இதுவரை செய்யப்பட்டுள்ள நிர்வாகச் சீர்த்திருத்தங்கள் வருமாறு:—

(1) கால்நடை வளர்ச்சித் துறை திருத்தியமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் துணை நிலையங்களின் எண்ணிக்கை உயர்த்தப்பட்டிருப்பதன் விளைவாக கால்நடை வளர்ச்சி அலுவலர்களின் எண்ணிக்கையும் பெருமளவில் உயர்ந்துள்ளது. இது வட்டார நிர்வாகத்தில் ஒரு முக்கியப் பெரிய மாற்றமாகும். இந்தச் சீர்த்திருத்தத்தின் விளைவாக, ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் எத்தனை துணை நிலையங்கள் உள்ளனவோ அத்தனை கால்நடை வளர்ச்சி அலுவலர்கள் இருப்பார்கள். இதனால் கால்நடை வளர்ச்சி அலுவலர் ஒரு கட்டுக்கோப்பான பகுதியைத் தம் பொறுப்பில் பெற்று, அங்கு எல்லா வகையான துறை அலுவல்களையும், வளர்ச்சிப் பணிகளையும் செம்மையுற மேற்கொள்ள முடிகிறது.

1971 ஜூலை 5]

(2) இதுவரை வட்டார வளர்ச்சி அலுவலர்கள், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களின் நேர் உதவியாளர் (ஊராட்சி வளர்ச்சி) பதவிக்கு மட்டுமே உயர்வு பெற முடிந்தது. வட்டார வளர்ச்சி அலுவலர்களின் பதவியுயர்வு வாய்ப்புகளைக் கூட்டுதற்கும், ஊராட்சி வளர்ச்சி நிர்வாகத்தைத் திறம்படச் செய்தற்கும் இடமளிக்கும் வகையில் ஊராட்சி வளர்ச்சித் துறையைத் திருத்தி யமைக்கும் பணியின் முதற்செயலாக, 47 கோட்ட ஊராட்சி அலுவலர்கள் பதவிகளைத் தேர்வு நிலை வட்டார வளர்ச்சி அலுவலர்கள் பதவிகளாக அரசு உயர்த்தியுள்ளது.

(3) வட்டாரப் பகுதிகளில் கடன்களை வசூலித்தல், ஊராட்சி வரிகளை வசூலித்தல், ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள நிலங்களை நிர்வகித்தல், நில ஆக்கிர மிப்புகளை வெளியேற்றல் போன்ற பல்வேறு வேலைகள் அண்மைக் காலமாகப் பெருகிவிட்டன. இவ்வாறு அதிகரித்துள்ள வேலையைத் தற்போது வருவாய்ப் பிரிவினாள் அலுவலர்களால் சமாளிக்க இயலவில்லை. அதனால் இவ்வேலைகளை மட்டுமே கவனிக்கத் தனி அலுவலர்களை ஒன்றியங்களில் நியமித்தால், வேலையில் தரம் உயரும் என்பதற்காக 100 (நூறு) துணை வட்டாட்சியர் (Deputy Taluqdars) பதவிகளை அரசு ஏற்படுத்தி யுள்ளது. அப்பதவியிலுள்ளோர் வளர்ச்சி அலுவலர் (வருவாய்) என அழைக்கப்படுவர். இதனால் ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் நிதிநிலை போதுமான அளவிற்கு உயரும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

(4) 1967-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரலில் நீக்கப்பட்ட மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் இகண்டம் நேர் உதவியாளர் (ஊராட்சி வளர்ச்சி) பதவியை அரசு, 1970-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 1-ஆம் நாள் முதல் மீண்டும் புதுப்பித்துள்ளது. அவருடைய பதவிப் பெயர் விளக்குவது போன்று, இந்த நேர் உதவியாளர் (ஊராட்சி வளர்ச்சி), ஊராட்சி வளர்ச்சித் தொடர்பான அன்றாட அலுவல்களைக் கவனிப்பதில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு உதவி வருகிறார். மேலும் அவர்கள் வட்டார ஆய்வு அலுவலர் களாகவும், மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றத்தின் செயலாளர்களாகவும் இருந்து வருகிறார்கள். எனவே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் நேர் உதவியாளர் (ஊராட்சி வளர்ச்சி) பதவியை மாவட்ட வளர்ச்சி அலுவலர் என்று பெயரிட்டழைக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

(ஆ) பயிற்சித் திட்டம்.

ஊர் வளர்ச்சி இயக்குநர் அலுவலகத்தில் பயிற்சிக் கிளை யொன்றை இத்துறை பெற்றுள்ளது. ஊராட்சி நிறுவனங் களுக்கெனத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள், பல்வேறு வளர்ச்சித் துறையைச் சார்ந்த மாவட்ட அலுவலர்கள், ஊராட்சி நிறுவனங்களைச் சார்ந்த அலுவலர்கள் ஆகியோர் இந்நிறுவனங் களில் பயிற்சி பெறுகின்றனர்.

[1971 ஜூலை 5]

கீழ்க்கண்ட பயிற்சி நிலையங்கள் செயற்படுகின்றன :—

(1) சீமுதாய வளர்ச்சி மாநில நிறுவனம்.

(2) தொழிற்கூடப் பிரிவு அமைந்த ஊர் வளர்ச்சிப் பயிற்சி நிலையங்கள்.

சமுதாய வளர்ச்சி மாநில நிறுவனம், பவானிசாகர்.

இந்நிலையத்தில் கீழ்க்கண்ட பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றன :—

(அ) ஊராட்சி ஒன்றியப் பெருந்தலைவர்கள், துணைத் தலைவர்களுக்கான பயிற்சி—ஊராட்சி நிறுவனங்களின் பின்னணி, அவற்றின் செயல்முறை, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள், அலுவலர்கள் ஆகியோரின் பங்கு ஆகியவை பற்றி விளக்கும் முறையில் 10 நாட்களுக்கு இப்பயிற்சி நடைபெறும்.

(ஆ) பல்வேறு வளர்ச்சித் துறைகளைச் சார்ந்த மாவட்ட அலுவலர்கள், வளர்ச்சி அலுவலர்களுக்குரிய பயிற்சி.—இஃது, ஊராட்சிக் கொள்கையைப்பற்றி அரசு அலுவலர்களுக்குச் சிறந்த பயிற்சியளித்து, ஒருங்கிணைந்த முறையில் வளர்ச்சியைக் காணும் வழிவகைகளைக் கற்பிக்கும் 15 நாள் பயிற்சியாகும்.

(இ) வட்டார வளர்ச்சி அலுவலர்களுக்குரிய வேலைப்பயிற்சி.—தங்களுடைய பணிகளில் பயிற்சி பெற, வட்டார வளர்ச்சி அலுவலர்களுக்கு திரண்டு திங்களுக்கு இப்பயிற்சியளிக்கப் படுகிறது.

குறிப்பிட்ட பணிக்குரிய பயிற்சிகள்.

தேசிய சேவைப் படை அலுவலர்களுக்குத் குறிப்பிட்ட பணிக் கெனப் பயிற்சியளித்தல், சமுதாய வளர்ச்சிப் பணிகளில் ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சியளித்தல் போன்றவைகளுக்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன.

ஊர் விரிவாக்க நிலையம்.

இம் மாநிலத்தில் ஐந்து ஊர் விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையங்கள் உள்ளன :—

(1) டி. கல்லப்பாடி (மதுரை மாவட்டம்).

(2) பவானிசாகர் (கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்).

(3) பட்டுக்கோட்டை (தஞ்சாவூர் மாவட்டம்).

(4) ச. வி. நகரம் (வட ஆர்க்காடு மாவட்டம்).

(5) கிருட்டிணகிரி அணை (தர்மபுரி மாவட்டம்).

1971 ஜூலை 5]

இந்நிலையங்களில் கீழ்க்கண்ட பயிற்சி வகுப்புகள் நடைபெறுகின்றன :—

முன் சேவைப் பயிற்சி.—ஊர் நல உதவியாளர்களாக நியமிக்கப்படுவதற்கு முன்னர், அப் பதவிகளுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு இந்த ஊர் விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையங்களில் ஈராண்டுப் பயிற்சியளிக்கப்படுகிறது. இவர்கட்கு விஞ்ஞான முறையில் வேளாண்மை செய்வதைக் கற்றுத் தருவதற்கு உதவும் வகையில், ஒவ்வொரு பயிற்சி நிலையத்துடனும் ஒரு பண்ணையும், பால் பண்ணை அலகும் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஊர் நல உதவியாளர்களுக்கு வேளாண்மையில் ஓராண்டுத் தீவிரப் பயிற்சி.—ஊர் நல உதவியாளர்களின் திறமையைச் சிறப்பாக வேளாண்மைத் துறையில் மேம்படுத்துதற்கென, வேளாண்மை வளர்ச்சிப் பட்டச் சான்றிதழ் பயிற்சி ஓராண்டுக்குத் தரப்படுகிறது. அனுபவம் பெற்ற ஊர் நல உதவியாளர்கள் இப்பயிற்சிக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். இதுவரை 291 பேர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கப்பட்டுள்ளது.

தொழிற்கூடக் கிளைகள்.—ஊர் விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையங்கள் அனைத்திலும் தற்போது தொழிற்கூடக் கிளைகள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு தொழிற்கூடக் கிளையிலும் 10 பேர்களுக்குத் தச்சத் தொழிலிலும் 10 பேர்களுக்கு கருமார்த் தொழிலிலும் ஓராண்டுக்குப் பயிற்சியளிக்கப்படுகிறது.

1970-71-ஆம் ஆண்டில் மூன்று தொழிற்கூடக் கிளைகள் “உற்பத்திப் பயிற்சி நிலையம்” களாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளன. அண்மை வட்டாரங்களிலுள்ள உழுபடைக் கருவிகளைச் சீராக்குதல், பேணுதல் போன்ற பணிகளை இந்நிலையங்கள் மேற்கொண்டுள்ளன.

குறிப்பிட்ட பணிக்குரிய பயிற்சித் திட்டங்கள்.

(அ) வட்டார வளர்ச்சி அலுவலர்கள், வளர்ச்சி அலுவலர்கள் யோன்றோர்க்குரிய அமோக விளைச்சல் முறைப் பயிற்சி, வட்டார வளர்ச்சி அலுவலர்களுக்குரிய அளவைப் பயிற்சி போன்றவைகளை தேவைக்கும் அவசியத்திற்குமேற்ப நடத்தப்படுகின்றன.

(ஆ) மகளிர் நலத் துறையைச் சேர்ந்த பால் சேவிகைகளுக்கும், மகளிர் இணைப் பணியாளர்களுக்கும் ஊர் விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையங்களில் பயிற்சியளிக்கப்படுகிறது.

(இ) சீரணித் தொண்டர்கள் இந்நிலையங்களில் 14 நாட்களுக்குப் பயிற்சி பெறுகின்றனர்.

(ஈ) சமூக நலப் பணியாளர்களுக்கு வாடுவெலிப் பெட்டிகளைச் செப்பணிட்டுச் சீராக்கும் பயிற்சியும், வாடுவெலி பெட்டிகளைத்

[1971 ஜூலை 5]

தயாரிக்கும் பயிற்சியும் ச.வி. நகரத்திலுள்ள ஊர் விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையத்தில் அளிக்க ஒப்புதல் வழங்கப்பட்டுள்ளது. முதல் பயிற்சிக்கு 28 பேர்கள் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பப்பட்டுள்ளனர்.

பல்வேறு நிலைகளிலுள்ள வட்டார அலுவலர்களும், சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்களுடன் தொடர்புகொண்டுள்ள அலுவல் சார்பற்றவர்களும், தங்களுடைய கடமைகளையும் பொறுப்பு களையும் நன்கு நிறைவேற்ற இப் பயிற்சித் திட்டங்கள் பெருந் துணை புரிந்துள்ளன.

(இ) கருத்துரைக் குழுக்கள்.

நிர்வாகம்-பணிகள், உற்பத்தித் திட்டங்கள், நலப்பணித் திட்டங்கள் பற்றிய மாநில அளவிலான மூன்று கருத்துரைக் குழுக்கள், ஊராட்சி நிர்வாகம் குறித்த பிரச்சினைகளை ஆய்வு செய்கின்றன. திட்டங்களை செயற்படுத்துப்போது அதன் செயல் வேகத்தைத் தடுக்கும் நடைமுறைப் பிரச்சனைகளுக்குக் கருத்துரைக் குழுக்கள் தந்த ஆலோசனைகளின் அடிப்படையில் தீர்வுகள் காணப்படுகின்றன.

(ஈ) பொருளாதார, உடனுழைப்புச் சாதனைகள்.

இத் தலைப்பின்கீழ்க் கோரியுள்ள தொகையின் அளவு, ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட பல்வேறு வேலைத் திட்டங்கள் செயற்படுத்தப்படும் வேகத்தினைப் பிரதிபலிக்கிறது. இக் கோரிக்கையின்கீழ் 1969-70-இல் செலவுத் தொகை ரூ. 607.92 இலட்சமாகும். 1970-71-க்கான திருத்திய மதிப்பீடு ரூ. 682.34 இலட்சமாக நிர்ணயிக்கப்பட்டது. 1971-72-க்காகக் கோரப்படும் தொகை ரூ. 763.15 இலட்சமாகும். எல்லா ஊராட்சி ஒன்றியங் களும் உள்ளூர் “செஸ்” மேல் வரியை விதித்துள்ளன. இதிலிருந்து 1970-71-இல் கிடைத்த வருவாய் ரூ. 355.44 இலட்ச மாகும். உள்ளூர் செஸ் மேல் வரியை ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் விதிப்பதினால், அதற்கான இணை மானியத்தை ஒன்றியம் அரசிட மிருந்து பெற முடியும். 1969-70-இல் செஸ் மேல் வரி இணை மானியமாக ரூ. 334.40 இலட்சத்தை அரசு அளித்துள்ளது. 1970-71-க்குத் திருத்திய மதிப்பீடு ரூ. 355.44 இலட்சமாக நிர்ண யிக்கப்பட்டுள்ளது. 1971-72-க்கான நிதி நிலை மதிப்பீடு ரூ. 401 இலட்சம். 365 ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்கள் கேளிக்கை வரி, காட்சி வரி மீது, மேல்வரி விதித்துள்ளன. இந்த வகையில் 1970-71-க்கான வருவாய் ரூ. 104.80 இலட்சமாகும்.

1971 ஜூலை 5]

1970-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 31-ஆம் நாள் இருந்தவாறு சில வேலைத் திட்டங்கள் பற்றிச் சேகரிக்கப்பட்ட புள்ளி விவரங்கள் வருமாறு:—

	1967	1968	1969	1970
இணைப்புச் சாலைகள்	17,136	20,224	20,736	22,506
(இலோ மீட்டர்)				
மேல்நிலை நீர்த் தொட்டிகள் ..	2,240	2,506	2,817	4,090
(எண்ணிக்கை)				
குடிநீர்க் கிணறுகள்	47,900	52,100	54,768	62,300
(எண்ணிக்கை)				
ஊராட்சி ஒன்றிய நிர்வாகத்தில் உள்ள தொடக்கப் பள்ளிகள் (எண்ணிக்கை)	18,185	18,220	18,272	18,531
ஊராட்சி ஒன்றிய நிர்வாகத்தில் உள்ள உயர் தொடக்கப் பள்ளிகள் (எண்ணிக்கை)	3,275	3,252	3,246	3,207
சொந்தக் கட்டடங்களிலுள்ள பள்ளிகள் (எண்ணிக்கை)	10,555	11,619	12,310	14,050

வளர்ச்சிப் பணிகளுக்காக ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலமாக அரசு செலவழித்துள்ள தொகைபற்றிய விவரங்களைக் கீழ்க்கண்ட புள்ளி விவர அறிக்கை காட்டுகிறது:—

வேலைத் திட்டத்தின் பெயர்.	1967-68 (2சலவுக் கணக்கு).	1968-69 (2சலவுக் கணக்கு).	1969-70 (2சலவுக் கணக்கு).	1970-71 (இருத்திய மதிப்பீடு).	1971-72 (நிதிநிலை மதிப்பீடு)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
(ரூபாய் இலட்சங்களில்.)					
வேளாண்மை ..	81.14	83.75	74.93	85.00	85.00
கால்நடை வளர்ச்சி ..	26.48	21.90	23.35	23.25	23.25
மீனாமை ..	3.73	3.66	2.53	4.25	4.65
இணைப்புச் சாலைகள் ..	110.40	67.63	93.82	110.00	110.00
குடிநீர் வழங்கல் ..	118.49	146.01	142.83	145.80	163.70
பள்ளிக் கட்டடங்கள் ..	42.16	33.64	48.71	52.60	52.60
சமூகக் கல்வி ..	9.53	12.13	18.88	15.00	15.00
மகவிர, குழந்தைகள் நலம்.	16.94	6.67	14.93	14.64	17.00
கிராமக் கலை, கைத் தொழில் திட்டம்.	28.48	11.40	16.00	16.00	15.00

கிராமப் பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்துதற்கு இந்த அரசு மிகுந்த முக்கியத்துவம் அளிக்கிறது என்பதை மேலே காட்டியுள்ள புள்ளி விவரங்கள் தெளிவுபடுத்துகின்றன. 1971-72-ஆம் ஆண்டிற்கு அநேகமாக எல்லாத் தலைப்பின் கீழும் கூடுதலான நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

[1971 ஜூலை 5]

4. பணிகள் குறித்த வேலைத் திட்டங்கள்.

அ. ஊர்ப்பணிகளின் திட்டம்.

ஊர்ப் பணிகள் மானியங்களில் கிடைக்கும் நிதிகளைக் குடிநீர் வழங்கல், இணைப்புச் சாலைகள் அமைத்தல், பள்ளிக் கட்டடங்கள் கட்டுதல் ஆகியவற்றில் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் செலவிட வேண்டும். 1970-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 31-ஆம் நாளைய நிலவரப் படி, செய்து தரப்பட்டுள்ள வசதிகள் வருமாறு:—

1. மேல்நிலை நீர்த் தொட்டிகள்	4,090
2. கிணறுகள்	62,300
3. அமைக்கப்பட்ட இணைப்புச் சாலைகள் (கிலோ மீட்டர்)	22,506
4. பள்ளிக் கட்டடங்கள். (கட்டப்பட்டவை) ..	14,050

1971-72-க்கான நிதிநிலை மதிப்பீட்டில் ஊர்ப்பணிகள் வேலைத் திட்டத்திற்கென ரூ. 526.30 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

அரிசனங்கள், மீனவர்கள் மற்றும் இதர பின்தங்கிய வகுப் பினருக்குக்கென்றே மேற்கொள்ளப்படும் ஊர்ப்பணிகளுக்கு மக்கள் நன்கொடைத்தொகை செலுத்தப்பட வேண்டுவதில்லை. இம்மாதிரியான நேர்வுகளில் குடிநீர் வழங்குவதற்கென 15 சத வீதமும், இணைப்புச் சாலைகளுக்கென 10 சத வீதமும், அரிசன நலத் துறை மானியத்திலிருந்து நன்கொடையாக அளிக்கப் படுகிறது. ஊர்ப்பணிகள் மானியத்தில் 20 சதவீதத் தொகை அரிசனங்கள் மற்றும் இதர பின்தங்கிய வகுப்பினர் நன்மைக் கெனச் செய்யப்படும் பணிகளுக்கென்றே ஒதுக்கப்படவேண்டும்.

“யூனிசெஃப்” உதவியுடன் குழாய்க் கிணறுகள் அமைத்தல்.

குடிநீர் வழங்கும் திட்டத்திற்கு முக்கிய முதலிடம் அளித்திருந்தம்கூட, இப்பெரும் பிரச்சனையின் ஒரு பகுதியைத்தான் இதுவரையில் நம்மால் தீர்க்க முடிந்துள்ளது. இப்பிரச்சனையை விசாலமான எதிர்காலக் கண்ணோட்டத்துடனும், மிகப் பெரிய அளவிலும் சமாளிப்பதற்கான புதிய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. குடிநீருக்குத் தொல்லையுறும் பற்றாக்குறை இடங்களுக்கெனக் “குடிநீர் வழங்கல் சிறப்புத் திட்டம்” ஒன்றினை உருவாக்கி, நிறைவேற்ற வேண்டிய இன்றியமையாமையும் உள்ளது. குடிநீர் பற்றாக்குறை ஊர்களையும் “காலரா” நோயினால் பாதிக்கப்படும் ஊர்களையும் கண்டறிந்து, அங்குள்ள மக்களுக்கு நிலையாகக் குடிநீர் வழங்கத் தக்க வசதிகளை ஏற்படுத்தித்தருவதற்குத் தலைமைப் பொறியாளர் (நெடுஞ்சாலை, ஊர்ப்பணிகள்) ஒரு வேலைத் திட்டத்தை உருவாக்கியுள்ளார். தலைமைப் பொறியாளர் (நெடுஞ்சாலை, ஊர்ப்பணிகள்) தொகுத்த இவ்வேலைத்திட்டத்திற்கு ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இம் மாநிலத்திலுள்ள பிறை நிலப் பகுதிகளிலுள்ள குடிநீர்ப் பற்றாக்குறை ஊர்களிலும் “காலரா” நோயினால் பாதிக்கப்படும் ஊர்களிலும் “யூனிசெஃப்” உதவியைக்கொண்டு, ஐந்தாண்டு

1971 ஜூலை 5]

களுக்குள்ளாக 8,850 குழாய் கிணறுகளை நிறுவுவதற்கு இத்திட்டம் வகை செய்கிறது. துளையிடும் கருவிகள், மற்றும் இதர கருவிகளை “யூனிசெஃப்” அளித்து உதவும். 8,850 குழாய்க் கிணறுகளை நிறுவி, அவற்றைப் பேணுதற்காகும் செலவு ரூ. 2.71 கோடியாகுமென்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அலுவலர்களுக்கும், கருவிகளை எடுத்துச் செல்வதற்கும் ஏற்படும் செலவு இதில் அடங்கவில்லை. இத்திட்டம் படிப்படியாக 1971-72-ஆம் ஆண்டு முதற்கொண்டு நிறைவேற்றப்படும். ஒவ்வோராண்டும் 1,770 குழாய்க் கிணறுகள் நிறுவப்படும். 1971-72-ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை மதிப்பீட்டில் இதற்கென ரூ. 55 இலட்சம் ஒதுக்கப்படுகிறது.

(ஆ) சாலைகள் பராமரிப்பு.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் பொறுப்பிலுள்ள சாலைகளைப் பராமரிப்பதற்கென “உள்ளூர் சாலைகள் மானியம்” என்றதொரு மானியம் ஒன்றியங்களுக்கு அளிக்கப்படுகிறது. இச்சாலைகள் மானியமானது ஆவொன்றுக்கு 18 காசுகள் என்ற விகிதத்திலும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களால் பராமரிக்கப்படும் சாலையானது சாதாரணமானது, கடற்கரைப் பகுதிகளா அல்லது கழிமுகப் பகுதிகளில் அமைந்தனவா அல்லது மலைப்பாதைகளா என்று வகைப்படுத்தப்பட்டு, அந்த அடிப்படையில் ஒவ்வொரு மைலுக்கும் முறையே ரூ. 600, ரூ. 800, ரூ. 1,500 என்ற வகையில் வழங்கப்படுகிறது. 1971-72-ஆம் ஆண்டில் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டிய மானியத் தொகை ரூ. 119.32 இலட்சமாக இருக்குமென்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

பேரூராட்சிப் பகுதிகளில் புழுதியற்ற மேற்பரப்புடைய சாலைகளை அமைக்க பேரூராட்சிகளுக்கு உதவுவதற்காக, அரசு மானியத் திட்டம் ஒன்றினை அரசு செயற்படுத்தி வருகிறது. 1971-72-ஆம் ஆண்டின் நிதிநிலை மதிப்பீட்டில் இதற்கென ரூ. 7 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(இ) சிறிய நீர்ப்பாசனம்.

இம் மாநிலத்தில் சுமார் 36,000 சிறிய நீர்ப்பாசன வாயில்கள் உள்ளன. அவற்றுள் சுமார் 24,000 சிறிய நீர்ப்பாசன வாயில்கள், பராமரிப்புக்காக ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் வசம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன. நீர்ப்பாசன வாயில் ஒவ்வொன்றும் ஐந்தாண்டு களுக்கு ஒரு முறையாவது கவனம் பெற வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் பராமரிப்புத் திட்டம் ஒன்றை வகுத்துக் கொள்ளுமாறு ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு யோசனை கூறப்பட்டுள்ளது. சிறிய நீர்ப்பாசனத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள மொத்த நிதி ஒதுக்கீட்டிலிருந்து, ஒவ்வோராண்டும், அவ்வாண்டுத் தேவையினையொட்டி, ஒரு தொகை ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு ஒதுக்கப்படுகிறது. 1971-72-ஆம் ஆண்டிற்காக நிதி நிலை மதிப்பீட்டில் இதற்கென ரூ. 57.62 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

[1971 ஜூலை 5]

(ஈ) கிராமக் கலைகள், கைவினைப் பொருள்கள்,
தொழில் திட்டம்.

ஊர்ப்புறங்களில் வேலைவாய்ப்பு வசதிகளைப் பெருக்குவதற்கென, கிராமக் கலைகள், கைவினைப் பொருள்கள், தொழில் திட்டத்தை ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் நிறைவேற்றுவதற்கு, தமிழ்நாடு கதர்-கிராமத் தொழில்கள் வாரியம் ஒன்றியங்களுக்கு உதவி செய்கிறது. கிராமக் கைவினைஞர்களுக்கும், வானிகம் செய்ய முனைபவர்களுக்கும் பணிமனை வசதிகள் செய்து தர வாரியம், யோசனை கூறியுள்ளது. கீழ்க்கண்ட தொழிற்பேட்டைகளுக்கு அரசு ஒப்புதல் வழங்கியுள்ளது.

திட்டத்தின் பெயர். நிலையம் உள்ள இடம்.

1. நூற்பு, நெசவிற்காக மூன்று கதர் தொழிற்பேட்டைகள். திருப்பூர், பெருமாநல்லூர், காரமடை.
2. கதர், டையல், பூயின்னல் தொழில் .. திருப்பூர்.
3. கதர் தொழிற்பேட்டை .. இடையன்வலக. (ஒட்டன் சத்திரம் வட்டாரம், மதுரை மாவட்டம்.)

மேற்கண்ட பேட்டைகளோடு கூட, கிராமக் கலைகள், கைவினைப் பொருள்கள், தொழில்கள் திட்டத்திலுள்ள நிதிகளிலிருந்து, ஐந்து கிராமத் தொழிற்பேட்டைகளை மூன்று கிராமத் தொழில் திட்டப் பகுதிகளிலும் நிறுவுவதற்கு அரசு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. இந்த ஐந்து கிராமத் தொழிற்பேட்டைகளில் இரண்டு பேட்டைகள், ஸ்ரீபெரும்புதூர்த் திட்டப் பகுதிகளில் சிறு வானிகம் செய்பவர்களின் நன்மைக்கென நிறுவப்படும். விசைத் தறிக்கான இரண்டு கிராமத் தொழிற்பேட்டைகளும் ஒமலூர்த் திட்டப் பகுதியில் சலகண்டபுரத்தில் ஒன்றும், தராமங்கலத்தில் ஒன்றுமாக நிறுவப்படும். பல்வேறு வகைப்பட்ட கிராமத் தொழில்களுக்கேற்ற கைட்டைகளை அமைப்பதற்குரிய கிராமத் தொழிற்பேட்டையொன்றை நாங்குனேரித் திட்டப் பகுதியிலுள்ள வள்ளியூரில் நிறுவுவதற்கு ஒப்புதல் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

5. உற்பத்தித் திட்டங்கள்.

(அ) வேளாண்மையும் கால்நடை வளர்ப்பும்.

மாநிலம் முழுமைக்குமாக ஒரே மாதிரியான திட்டத்தின் அடிப்படையில் மூன்றுவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் வேளாண்மை, கால்நடை வளர்ச்சி, மின்வளத் திட்டங்கள் போன்றவற்றை நிறைவேற்றுவதற்கென எல்லா ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் ரூ. 2 இலட்சம் வேளாண்மை மானியமாகத் தரப்பட்டது. இதற்கு இணையாக ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ரூ. 50,000-ஐ நன்கொடையாக அளித்தன, வேளாண்மை, கால்நடை வளர்ச்சிப்

1971 ஜூலை 5]

பெருக்கத் திட்டங்கள் அப்போது, 'இன்றியமையாத் திட்டங்கள்' 'விருப்பத் திட்டங்கள்', குறிப்பிட்ட பகுதிக்குரிய 'சிறப்புத் திட்டங்கள்' என்று தொகுக்கப்பட்டிருந்தன. மூன்றாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் 1967-ஆம் ஆண்டில் முடிவுற்றது. நான்காம் திட்டம் இன்னும் முழுமையான உருப் பெறாததால் ஒவ்வோராண்டிற்கும் ஒதுக்கப்படும் தொகையைக் கொண்டு இத்திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. முன்பெல்லாம் இம்மாதிரியத்தில் 'சிறப்புத் திட்டங்களுக்கே' கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகையைப் பயன்படுத்தச் சில குறிப்பிட்ட திட்டங்கள் அறிவிக்கப்பட்டு வந்தன. குறிப்பிட்டத் திட்டங்களுக்குத்தான் இத்தொகையைச் செலவழிக்க வேண்டுமென்று கூறுவது, உள்நாள் நிலைமைக்கு உகந்ததாயில்லை. யென்று அனுபவ வாயிலாகத் தெரிந்துள்ளது. மேற்கண்ட கூறுபாடுகளைக் கருத்திற் கொண்டு, வேளாண்மைத் துறை இயக்குநர், கால்நடை வளர்ச்சி இயக்குநர் மற்றும் மீன் வளர்ச்சி இயக்குநர் ஆகியோருடன் கலந்தாலோசித்து இம்மாதிரியத்தை 1971-72-இல் செலவழிப்பதற்குரிய வழிமுறைகளை ஊர் வளர்ச்சி இயக்குநர் உருவாக்கியுள்ளார். சில கோட்பாடுகளுக்குப்பட்டு, மாவட்ட வேளாண்மை அலுவலருடனும் கால்நடை வளர்ச்சி உதவி இயக்குநருடனும் கலந்தாலோசித்து, 'இதர திட்டங்கள்' என்ற தலைப்பில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகைக்குரிய கோரிக்கைகளைத் தயாரிக்கும் பொறுப்பை ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடையே தந்து விடுவது என்று முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. 1971-72-ஆம் ஆண்டிற்கென்று ஆணையிட்டுள்ளபடி கீழ்க்கண்ட திட்டங்கள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களால் நிறைவேற்றப்படும்.

வேளாண்மை.

1. வேளாண்மைக் கிடங்குகளைக் கட்டதல்.
2. ஊராட்சித் தோட்டங்களை உண்டாக்கிப் பராமரித்தல்.
3. மாவட்ட வேளாண்மை அலுவலருடன் கலந்தாலோசித்து, ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையரால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றம், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் ஒப்புதலுடன் கூடிய இதர திட்டங்கள்.

கால்நடை வளர்ச்சி.

1. கால்நடை மருந்தகங்களைக் கட்டல்.
2. கால்நடை அறுவை மருத்துவர்களுக்குக் குடியிருப்புகள் கட்டல்.
3. கால்நடை வளர்ச்சி உதவி இயக்குநருடன் கலந்தாலோசித்து, ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையரால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றம், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் ஒப்புதலுடன் கூடிய இதர திட்டங்கள்.

[1971 ஜூலை 5]

(ஆ) மீன் வளம்.

மீன் வளத்தைப் பெருக்குதற்கு வாய்ப்புக்கள் உள்ளனவென்று உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ள வட்டாரங்களில் மட்டுமே இத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படும். இவ்வகை வட்டாரங்களில் கீழ்க்காணும் திட்டங்கள் 1969-70-ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் செயற்படுத்தப்படுகிறது:—

1. மீன் வளர்ப்புப் பண்ணைகளைப் பாதுகாத்தலும், செயற்படுத்தலும்.

2. மீன் முட்டைகளை வழங்குதல், பங்கிடுதல்.

3. ஏரிகளைப் புதுப்பித்தல்.

6. சமூக நலப்பணிகள்.

(அ) தொடக்கக் கல்வி.

ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மேற்கொண்டுள்ள பெரிய வளர்ச்சிப் பணிகளில் ஊர்ப்புறங்களில் தொடக்கக் கல்வியை மேற்கொண்டிருப்பது ஒன்றாகும். 1958-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் சட்டத்திலுள்ள 65 () பிரிவின்படி, ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் தொடக்கக் கல்வியை முழுமையாக நிர்வகிக்கும் பொறுப்பு சட்ட அடிப்படையில் ஊராட்சி ஒன்றியத்தைச் சார்ந்ததாகும்.

ஒன்றியப் பகுதிகளில் 27,000-க்கும் மேற்பட்ட பள்ளிகள் (தொடக்க, உயர்தொடக்கப் பள்ளிகள்) உள்ளன. இவற்றில் சுமார் 21,700 பள்ளிகள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் நேரடிக் கட்டுபாட்டிலும் எஞ்சியவை உதவி பெறும் பள்ளிகளாகவும் உள்ளன. ஊராட்சி ஒன்றியத் தொடக்க, உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளில் 1,16,500 ஆசிரியர்கள் பணியாற்றி, 40,60,000 மாணவர்களுக்குக் கல்வி கற்பிக்கின்றனர். இம்மாநிலத்திலுள்ள ஒவ்வொரு வருவாய் ஊரிலும் பள்ளி உள்ளது. 300 பேர்களுக்கு மேற்பட்ட மக்கள் தொகையைக் கொண்ட எல்லா ஊர்களுக்கும் கல்வி வசதிகள் அளிக்கப்பட்டுள்ளன என்று இங்குக் கூறுவது மிகையாகாது.

ஆண்டுக்காண்டு தொடக்கக் கல்விக்காகும் செலவு படிப்படியாக உயர்ந்து வருவதைக் கீழ்கண்ட வரவு செலவுத் திட்டத்திலிருந்து அறியலாம்:—

1970-71	ரூ. 27.42 கோடி.
1971-72	ரூ. 32.53 கோடி.

தொடக்கக் கல்விக்காகும் செலவில் பெரும் பகுதி—அதாவது 87 சதவீதமான, ரூ. 28.39 கோடியை அரசு சட்டபூர்வமில்லா மானியங்களாக வழங்குவதன் மூலம் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறது. எஞ்சியுள்ள ரூ. 4.14 கோடியை (சுமார் 13 சதவீதம்) ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் திரட்டிக் கொள்ள வேண்டும். ஊராட்சி ஒன்றியங்களால்

1971 ஜூலை 5]

தொடக்கக் கல்விக்கென உள்ளூரிலேயே திரட்டப் பெறும் நிதிகளும் கீழ்க்கண்டவாறு உயர்ந்து வந்துள்ளன :—

1969-70 ரூ. 373 இலட்சம்.

1970-71 ரூ. 392 இலட்சம்.

1971-72 ரூ. 414 இலட்சம்.

தொடக்கக் கல்வியில் ஊராட்சி நிறுவனங்கள், தங்களுக்குள்ள பொறுப்புக்களை முன்னேற்ற உணர்வுடன் அனுபவிக்கின்றன வென்பதற்கு இது மிகப் பெரிய சான்றாகும். கடுதலான செலவுக்குப் பொறுப்பேற்று, அண்மையில் ஆசிரியர்களின் ஊதிய விகிதங்களை அரசு உயர்த்தியுள்ளது.

தொடக்கக் கல்வியைப் பொறுத்துள்ள பல்வேறு தொகைகள், மானியங்களைக் கணக்கிடவேண்டிய அவசியத்தை முன்னிட்டு, கல்விக்கென ஒரு தனிக் கணக்கை (ஊராட்சி நிதி வைப்புக் கணக்கு III), ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் 1969-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 1-ஆம் நாள் முதல் துவக்கிக் கொள்ள அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. தொடக்கக் கல்விக்குரிய தொகைகள் இத் தனிக் கணக்கில் கணக்கிடப்படுகின்றன.

பள்ளிகளில் அதிகமான மாணவர்களைச் சேர்த்தல், பள்ளி வசதிகளை விருத்தி செய்தல், ஆசிரியர்களுக்கு வசதிகள் செய்து தருதல் ஆகியவற்றிற்கு ஒன்றியத் திட்டங்களாக அரசு மேற்கொண்டுள்ள பல்வேறு திட்டங்கள் கீழே குறிக்கப்பட்டுள்ளன. இத்திட்டங்களுக்கு 1970-71-இல் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை வருமாறு :—

(அ) கருவிகள்.—(1) ரூ. 7.36 இலட்சம் ; ரூ. 1,000 வீதம் 282 உயர் தொடக்கப்பள்ளிகளுக்கும் ரூ. 300 வீதம் 1,515 தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கும்.

(2) 6—11 மற்றும் 11—14 வயது பிரிவின உள்ளவர்களுக்கென்று கடுதலாக ஆசிரியர்களை நியமிக்க முன்மாதிரியாக ரூ. 7.32 இலட்சம்.

(ஆ) துப்புரவு வசதிகள்.—ரூ. 4 இலட்சம் (ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் 10 பள்ளிகளுக்கு ரூ. 3,330 வீதம்).

(இ) ஆசிரியர்களுக்காகக் குடியிருப்புகள் கட்டுதல்.—ரூ. 5 இலட்சம். இதுகாறும் 1,370 குடியிருப்புகள் கட்டப்பட்டுள்ளன.

(ஈ) பள்ளிக் கட்டடங்கள் கட்டுதல்.—ரூ. 52.60 இலட்சம்; 21,700 ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளில் சமார் 14,100 பள்ளிகள் சொந்தக் கட்டடங்களில் இயங்கி வருகின்றன. மொத்த ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளில் இது 67 சதவீதமாகும். கடந்த ஆண்டுகளின் சாதனையைக் கொண்டு மதிப்பிடுகையில் ஆண்டொன்றிற்கு சமார் 900 முதல் 1,000 வரை கட்டடங்கள் கட்டப்பட்டு வந்திருப்பதை அறியமுடியும். பள்ளிகளுக்குக் கட்டடங்கள் கட்டித் தர விரைவுத் திட்டமொன்றும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது. வருங்காலத்தில் பள்ளிகள் நிலையான கட்டடங்களில் இயங்குவதோடு,

[1971 ஜூலை 5]

காலப்போக்கில் மாநிலத்திலுள்ள எல்லா ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளும் சொந்தக் கட்டடங்களிலேயே செயற்படும்.

1958-ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்ட பின்னர், தொடக்கக் கல்விக்குக் கூடுதலான நிதியளிக்க வேண்டிய தேவை பெருகியுள்ளது. எனவே ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களின் தற்போதைய நிதி நிலை, அதிகாரங்களைப் பற்றி முழுவதுமாக ஆராய வேண்டிய அவசியத்தை அரசு உணர்ந்தது. அதற்கேற்ப அலுவலர், அலுவலர் அல்லாதோரை உள்ளடக்கி, ஊர்வளர்ச்சி—உள்ளாட்சித் துறையின் அரசுச் செயலாளரைத் தலைவராகக் கொண்டு, ஊராட்சிக் கல்வி நிதி நிலை விசாரணைக் குழு ஒன்றை அரசு நியமித்தது. கல்வித் தொடர்புள்ள ஊராட்சி நிதியின் பல்வேறு கூறுகளைப் பற்றி இக்குழு ஆய்ந்தது. இக்குழுவின் அறிக்கை அரசின் தீவிர பரிசீலனையில் உள்ளது.

மதிய உணவுத் திட்டம்.

ஊராட்சிகளையும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களையும் நிறுவியதனால், அவற்றின் துணைகொண்டு நாட்டை உருவாக்கும் நற்பணியான இம் மதிய உணவுத் திட்டத்தை அரசால் சீராகச் செயற்படுத்த முடிகிறது. 30,863 தொடக்கப் பள்ளிகளில் (தொடக்கப் பள்ளிகள், உயர் தொடக்கப்பள்ளிகள்) மதிய உணவு அளிக்கப்படுகிறது. அரசின நலப்பள்ளிகளிலுள்ள மாணவர்களையும் சேர்த்து 18 இலட்சம் மாணவர்களுக்கு, ஆண்டில் 200 நாட்களுக்கு மதிய உணவு அளிக்கப்படுகிறது. 1971-72-ஆம் ஆண்டிற்கான நிதி நிலை மதிப்பீட்டில் ரூ. 198 இலட்சம் இதற்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. மதிய உணவின் சத்துட்பட்டத் தன்மையைக் கூட்டுதற்குரிய பொருள்களையளிக்கக் “கேர்” நிறுவனம் முன்வந்துள்ளது. 1969-70-ஆம் ஆண்டில் “கேர்” நிறுவனம் ரூ. 6.02 கோடி மதிப்புள்ள பொருள்களை வழங்கியுள்ளது. 10 காசுகளுக்கு மேலும் செலவழித்துச் சத்துள்ள, சுவையான உணவை உண்ணர் குழுக்கள் தயாரித்துக் கொள்ளலாம். நான்காம் ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் முதல் வகுப்பு முதல் 8-ஆம் வகுப்பு வரை தொடக்கப் பள்ளிகள், உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளில் கூடுதலாகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்படும் ஏழை மாணவர்கள் இத்திட்டத்தில் கொணரப்படுவார்கள். 1969-70-ஆம் ஆண்டில் சேர்க்கப்பட்ட மாணவர்களையும் சேர்த்து, 1970-71-ஆம் ஆண்டில் 1.34 இலட்சம் மாணவர்கள் இத்திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டார்கள். மதிய உணவுத் திட்டத்திற்கென 1970-71-ஆம் ஆண்டின் திருத்திய மதிப்பீடு ரூ. 20.66 இலட்சமாகும்; (கூடுதலாகச் சேர்க்கப்பட்ட மாணவர்களுக்கான ரூ. 12.66 இலட்சமும் மைய சமையற்கூடத் திட்டத்திற்கான ரூ. 8 இலட்சமும் இதில் அடங்கும்.).

பூநிருந்தவல்லி ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் உள்ள சேக்காடு என்னும் ஊரில் “கேர்” நிறுவனத்தின் ஒத்துழைப்புடன் 1967-68-இல் ஒரு முன்னோடித் திட்டமாகத் தொடங்கப்பெற்ற மையச்

1971 ஜூலை 5]

சமையற்கூடத் திட்டம் மிகவும் பயனுள்ளதாகவும் வெற்றிகரமாகவும் அமைந்துள்ளது. சேக்காட்டில் அமைந்துள்ள மையச் சமையற்கூடத் திட்டம் வெற்றிகரமாக இயங்கியதைக் கண்ட “கேர்” நிறுவனம், மேலும் 30 நிலையங்கள் 1969-ஆம் ஆண்டில் துவங்க முன் வந்தது. அரசு இவ்வுதவியை ஏற்றுக்கொண்டு, 1969-70-இல் 30 நிலையங்களைத் தொடங்க ஆணை பிறப்பித்தது. 1970-71-ஆம் ஆண்டில் மேலும் 30 நிலையங்களை வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு மாவட்டங்களில் துவக்க ஆணையிடப்பட்டுள்ளது. 1971-72-ஆம் ஆண்டில் மேலும் 30 மையச் சமையற்கூடங்களைத் திறக்கும் யோசனை அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது. “கேர்” நிறுவனத்தின் துணைக்கொண்டு மதிய உணவுப் பொருள்களைச் சேகரித்து வைப்பதற்கு 10 வட்டக் கிடங்குகளை அமைக்கும் யோசனை பரிசீலனையிலுள்ளது.

கல்வியில் ஒரு மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்த வேண்டுமாயின், அது தொடக்கக் கல்வி நிலையிலிருந்துதான் துவக்கப்பட வேண்டுமென்பது அனைவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒன்றாகும். இதைக் கருத்திற்கொண்டு, தொடக்கக் கல்வியைச் சிறக்க செய்யப் பல்வேறு திட்டங்கள் செயற்படுத்தப்படுகின்றன.

(ஆ) சுகாதாரப் பணிகள்.

ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள்.—ஆரம்பச் சுகாதார நிலையம் மேல் நிலையாக நிறுவப்பட்ட ஒரு பல் நோக்கப் பிரிவாகும். சமுதாயத்திற்குத் தடுப்பு சிகிச்சையளிப்பதிலும் நோய்ச் சிகிச்சையளிப்பதிலும் அக்கறை கொண்டு மக்களின் உடல்நலனை நாளடைவில் ஊட்டம் பெறச் செய்வதே இந்தநிலையங்களின் பணியாகும். ஒரு வட்டாரத்திற்கு ஓர் ஆரம்பச் சுகாதார நிலையம் விரிதம் திறக்க அரசு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. மூன்றாம் ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியில் 188 நிலையங்கள் செயற்பட்டன. 1966-69-இல், 129 நிலையங்கள் கூடுதலாகத் திறக்கப்பட்டன. இன்றளவில் 375 ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள் 831 நிலையங்களில் இயங்கி வருகின்றன.

“யூனிசெஃப்” புடன் செய்து கொண்டுள்ள ஓர் ஒப்பந்தத்தின் விளைவாக, ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள் அனைத்தும் “யூனிசெஃப்” உதவியைப் பெறுதற்குத் தகுதி பெற்றுள்ளன. சில வரம்புகளுக்குப்பட்டு, ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களுக்கு ஊர்திகள் வழங்குவதை “யூனிசெஃப்” மேற்கொண்டுள்ளது. இதுவரை 193 ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள் முழு உதவியையும், 21 ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள் ஒரு பகுதி உதவியையும் பெற்றுள்ளன. 102 ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களுக்கு ஊர்திகள், “மைக்கிராஸ் கோப்”, குளிர்சாதனப் பெட்டி போன்றவற்றை அளிப்பதற்குரிய கோரிக்கைகள். “யூனிசெஃப்” புக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளன. ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள் திறம்பட இயங்குவதற்குத் தேவையான எல்லா வசதிகளையும் அளிக்கத் தக்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

[1971 ஜூலை 5]

தாய் சேய் நல நிலையங்கள்.

தாய் சேய் நலப்பணிகளைத் தங்கள் தங்கள் பகுதிகளில் வளர்ப்பது ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் பொறுப்பாகும். இத் திட்டத்திற்காகும் செலவை ஊராட்சி ஒன்றியம் சமாளிக்கும் வகையில், மொத்தச் செலவில் 2/3 பங்கை அரசு உதவி மானியமாகத் தருகிறது. இலட்சம் பேர்களுக்கு மேற்பட்ட மக்கள் தொகையுடைய ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் 10-க்கும் மேற்பட்ட தாய் சேய் நல நிலையங்களைப் படிப்படியாகத் தொடங்கும் திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் செயற்படும் தாய் சேய் நல நிலையங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 2,819 ஆகும்.

ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்கள்.

மருந்தகங்களை நிறுவுவதும், நிர்வகிப்பதும் ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களின் பொறுப்பாகும். மருந்தகங்களை நிர்வகிப்பதற்காகும் செலவுகளுக்கு ஊராட்சி ஒன்றியக் குழு நிதி ஒதுக்கீடு செய்கிறது. ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்களை நிர்வகிப்பதற்கு, ஒவ்வொரு மருந்தகத்திற்கும் ரூ. 5,400-ஐ அரசு அளிக்கிறது.

குடும்ப நலத் திட்டம்.

குடும்ப நலத் திட்ட வேலைகளை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றுவதற்கு ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்கள் பொறுப்பாக்கப்பட்டுள்ளன. திருத்தப்பட்ட குடும்ப நல வேலைத் திட்டத்தின் கீழ் இம் மாதில்த் திலுள்ள 374 வட்டாரங்களும் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளன. இவ்வட்டாரங்கள் அனைத்திலும் மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர்களால் பயிற்சி முகாம்கள் (குடும்ப நலத் திட்டம்) ஒவ்வொன்றும் நடத்தப்படுகின்றன.

திட்டத்தின்படி, ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்களில் செய்யப்படும் அறுவைச் சிகிச்சை ஒவ்வொன்றிற்கும் ரூ. 30 வீதம் மருந்தகம் அரசிடமிருந்து பெறலாம். ஒன்றியங்களால் ஊக்குவிக்கப்பட்டு, அதன் காரணமாக அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள அறுவை சிகிச்சையாளரிடம் அனுப்பப்படும் ஒவ்வொரு அறுவை சிகிச்சைக்கும் ரூ. 10-ஐ ஈட்டு மானியமாக ஒன்றியக் குழுக்கள் பெறலாம். அறுவை சிகிச்சை செய்து கொள்ளச் செல்பவரின் போக்குவரத்துச் செலவிற்கும் ஒன்றியப் பகுதிகளில் குடும்ப நலத் திட்டத்தை விளம்பரப்படுத்துவதில் ஒன்றியத்திற்கு ஏற்படும் செலவிற்கு மாகவே இத்தொகை அளிக்கப்படுகிறது. 1974-ஆம் ஆண்டில் பிறப்புத் தொகை ஆயிரம் பேர்களுக்கு 40 என்பதை 25 எனக் குறைப்பதே குறிக்கோளாகும். வெவ்வேறு பகுதிகளில் உள்ள மக்கள் தொகை, பிறப்பு விகிதம் ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டே பல்வேறு நலத் திட்ட முறைகளிலும் திட்ட இலக்குகள் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன.

1971 ஜூலை 5]

மாநில அரசால் பின்பற்றப்படுவதற்குரிய திருத்தியமைக்கப் பட்ட திட்டம்.

கீழ்க்காணும் முறைகளைக் கையாண்டு குடும்ப நலத் திட்ட இலக்கைத் துரிதமாக அடைய வேண்டியுள்ளது :—

(அ) மாவட்டக் குடும்ப நலத் திட்டச் சுகாதார அலுவலர் ஒருவர், அறுவை மருத்துவர் இருவர், மாவட்ட விரிவுப் பணி அறிவு பரப்புநர் ஒருவர் (முன்பு மாவட்டக் குடும்ப நலத் திட்ட அலுவலராயிருந்தவர்), புள்ளி விவர உதவியாளர் போன்றவர்களைக் கொண்ட மாவட்டக் குடும்ப நலத் திட்டப் பிரிவு.

(ஆ) இயங்கும் அறுவைச் சிகிச்சைப் பிரிவும், இயங்கும் மருந்தகப் பிரிவும்.

(இ) ஒவ்வொரு 50,000 பேர்களுக்கு ஒரு நகரக் குடும்ப நலத் திட்டப் பிரிவு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று மைய அரசு யோசனை கூறியதற்கு மாறாக, ஒவ்வொரு மாவட்டத் தலைமை மருத்துவ மனையிலும் பிரிவுகள் துவக்கப்பட்டுள்ளன; மேலும் சென்னை மாநகரில் மூன்று மருத்துவ மனைகளிலும் இப்பிரிவுகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

(ஈ) வட்டார நிலையில் கிராமக் குடும்ப நலத் திட்ட நிறுவனத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று மைய அரசு யோசனை கூறியதற்கு மாறாக, வட்டாரத் தலைமையிடம், வட்டாரத் தலைமையிடமில்லாத இடங்களில் 85 கிராமக் குடும்ப நலத் திட்ட நிறுவனங்களை அரசு திறந்துள்ளது. மேலும் 375 ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களிலும் கிராமக் குடும்ப நலத் திட்டப் பிரிவைத் தொடங்க அரசு ஒப்புதல் வழங்கியுள்ளது.

(இ) சமூகக் கல்வி.

1969-70-ஆம் ஆண்டு முதல் சமூகக் கல்வி வேலைத் திட்டங்கள் திருத்தியமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவை பின் வருமாறு :—

- (1) சமூகக் கல்வி நிலையங்கள்.
- (2) வாஞ்சைப் பெட்டிகள்.
- (3) தகவல் நிலையங்கள்.
- (4) பள்ளி வேலைகள்.
- (5) விளைச்சல் போட்டி, பொருட்காட்சி, விழாக் கூட்டங்கள்.
- (6) தேசிய நாட்களைக் கொண்டாடுதல்.
- (7) பலவகை.

1971-72-ஆம் ஆண்டிற்குரிய வேலைத் திட்டங்கள் வருமாறு :—

- (1) சமூகக் கல்வி நிலையங்கள்.
- (2) கிராம நூலகங்கள்.
- (3) விளையாட்டுகள்.

[1971 ஜூலை 5]

(4) தகவல் நிலையங்கள்.

(5) அருகிலுள்ள மாவட்டங்களுக்கு உழவர்கள் சுற்றுலாச் செல்லல்.

தற்போது 12,900 சமூகக் கல்வி நிலையங்கள் உள்ளன. கிராமங்களில் வயது வந்தோர், தடைமுறைத் தகவல்களின் மீது விருப்பப் படி விவாதிக்கும் ஒரு நிலையமாக, இவை அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஊரிலேயுள்ள பள்ளி ஆசிரியர்கள் அல்லது இதர கல்வியறிவு பெற்றவர்கள் இதன் அமைப்பாளர்களாக நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் செய்தித்தாள்கள், இதழ்கள் ஆகியவற்றைப் படித்து விவாதங்களைத் துவக்கி உதவுகின்றனர்.

ஊராட்சிகளில் வாடுவெலிப் பெட்டிகளை நிறுவும் செயல்திறமிக்க திட்டமொன்று தொடர்ந்து செயற்படுத்தப்பட்டதனால், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியில், இம் மாநிலத்திலுள்ள எல்லா ஊராட்சிகளிலும் வாடுவெலிப் பெட்டிகள் நிறுவப்பட்டு விட்டன. ஊராட்சித் தலைமையிடங்கள் அனைத்திலும் வாடுவெலிப் பெட்டிகள் அமைக்கப்பட்டுவிட்டதனால், இத்திட்ட வேலைகள் தற்போது ஊர்கள், சிற்றார்களுக்குக்கூட விரிவாக்கப்படுகின்றன. இதற்கென ஊராட்சி ஒன்றிய வாரியாக ஒதுக்கப்பட்டத் தொகையைத் தவிர்த்து 1969-70-ஆம் ஆண்டில் ஊர்கள், சிற்றார்கள் அனைத்திலும் வாடுவெலிப் பெட்டிகளை நிறுவுவதற்கு அரசு ரூ. 5,17,000 ஒதுக்கியுள்ளது. 1970-71-ஆம் ஆண்டிற்கென மேலும் ரூ. 2.90 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வொதுக்கீட்டைப் பயன்படுத்திச் சுமார் 2,943 வாடுவெலிப் பெட்டிகள் கூடுதலாக நிறுவப்படும். 1971-72-ஆம் ஆண்டிற்கென மொத்த மானியமாக ரூ. 5,00,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஊர்ப்புறங்களில் 5,000 வாடுவெலிப் பெட்டிகளை அமைப்பதற்கு இவ்வொதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் மக்களின் கவனத்தை ஊக்குவிப்பதற்கும், ஆக்கப்பணிகள், திட்டங்கள் ஆகியவற்றிற்கு மக்களின் ஆதரவைப் பெறுவதற்கும் கிராம வாடுவெலி மன்றங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த மன்றங்கள் நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்டு, விவாதிக்கும் குழுக்களாகச் செயற்படுகின்றன. இதுவரை 5,000 கிராம வாடுவெலி மன்றங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றை ஊக்குவிப்பதற்கென ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலுமுள்ள சிறந்த கிராம வாடுவெலி மன்றங்களுக்கு, “டிரான்சிஸ்டர்” வாடுவெலிப் பெட்டிகள், சுழற்கேடையங்கள் ஆகியவை ஆண்டுதோறும் பரிசுகளாக அளிக்கப்படுகின்றன. மாநில அளவிலான சிறந்த கிராம வாடுவெலி மன்றத்திற்கும் சுழற்கேடையம் அளிக்கப்படுகிறது. மேலும், கிராம வாடுவெலி மன்ற நிகழ்ச்சிகளில் ஒலிபரப்பாகும் செய்திகளை உள்ளடக்கும் சிற்றேடொன்று திங்கள் தோறும் வாடுவெலி மன்ற உறுப்பினர்களின் நன்மைக்கென செய்தி நிலையங்களுக்கு அனுப்பப்படுகிறது.

1971 ஜூலை 5]

அரசால் மேற்கொள்ளப்படும் ஆக்கபூர்வமான வளர்ச்சிப் பணிகள் பற்றிய அறிவும் செய்தியும் உட்புறங்களிலுள்ள ஊர்களில் வசிக்கும் மக்களுக்குக்கூட எட்டுதற்கு இச்செயல்கள் மிகவும் துணை செய்து நாட்டை உருவாக்கும் நற்பணியில் மக்கள் பங்கு பெறவேண்டுமென்ற ஒரு நல்லுணர்வை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

(ஈ) மகளிர், குழந்தைகள் நலம்.

ஊர்ப்புறங்கள் அனைத்திலும் மகளிர் மன்றங்கள் ஏற்படுத்தப் பட்டுள்ளன. ஓர் ஊராட்சிக்கு ஒரு மகளிர் மன்றம் வீதம் ஓர் ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்குக் குறைந்த எண்ணிக்கையாக 30 மன்றங்கள், 1962-63-ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் நிறுவப்பட்டுள்ளன. மனப்போக்கு மாறுதற்குரிய முக்கிய அங்கமாக இம் மன்றங்கள் செயற்படுகின்றன. இம் மன்றங்களில் குடும்ப வளர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்தக் கருத்தடைக் கருவிகளைக் கையாள வேண்டுமென்றும், சிரமமான காலங்களில் உதவுதற்கெனச் சேமிக்க வேண்டுமென்றும், மூட நம்பிக்கைகள், சாதி உணர்வுகள் ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்றும் மகளிர் அறிவுறுத்திப் பின்பற்றச் செய்யப்படுகின்றனர். 2-3 இலட்சம் கிராம மகளிர் பங்கு பெறும் 13,224 மகளிர் மன்றங்கள் உள்ளன. அங்கு மகளிர், முன்னேற்றமான வாழ்க்கை முறையைக் கற்றுப் பின்பற்றப் பழகுகின்றனர். இந்த 13,224 மகளிர் மன்றங்களில் 10,082 மன்றங்களுக்கு 50 சத வீதம் அரசு நன்கொடை மூலம் தையல் இயந்திரங்கள் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. 300 மகளிர் மன்றங்களுக்குச் சோந்தக் கட்டடங்கள் உள்ளன. வட்டாரத்திற்கு ஒன்று வீதம் சுமார் 359 மகளிர் கேட்பு மன்றங்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் 30 மகளிர் மன்றங்கள் உள்ளன. இம் மன்றங்கட்கு மகளிர், குழந்தைகள் நலத்தைப் பேணுதற்கென ரூ. 4,000 அளிக்கப்படுகிறது.

7. சிறப்புத்திட்ட வேலைகள்.

(அ) கிராம ஆள்வலத் திட்டம்.

சமுதாயச் சொத்துக்களை உருவாக்கி, அதன் மூலம் வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்குதற்கும் வேளாண்மை வேலையில்லாக் காலங்களில் வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதற்கும் கிராமப் பகுதிகளில் கிராம ஆள்வலத் திட்டம் செயற்படுத்தப்படுகிறது. இத் திட்டங்களை நிறைவேற்றும் பொறுப்பு ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. சிறிய நீர்ப்பாசன ஆதாரங்களை விருத்தி செய்தல், சிறிய சாலைகள் அமைத்தல், ஊராட்சிகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள நிலங்களைப் பண்படுத்தல், சமுதாயக் கிணறுகளைத் தோண்டுதல், விறகுகளுக்காகப் பயன்படும் மரங்களை வளர்த்தல், சிறிய கழிவு நீர்ப்பாதைகளை அமைத்தல், சீராக்குதல் போன்றவை கிராம ஆள்வலத் திட்ட வேலைகளில் அடங்குவனவாகும். இம் மாநிலத்திலுள்ள 374 வட்டாரங்களில் 72 வட்டாரங்களில் இத் திட்டம் செயற்படுகிறது. சுமார்

[1971 ஜூலை 5]

ரூ. 4 இலட்சம் வரை முதலீடு செய்து சுமார் 4 முதல் 5 ஆண்டுகளாக இத் திட்டத்தை மேற்கொண்டு நிறைவேற்றிய வட்டாரங்களை, இத் திட்டத்திலிருந்து நீக்கிவிட்டு, அவ்விடங்களில் பின் தங்கிய வட்டாரங்கள் சேர்க்கப்பட வேண்டுமென்பது தற்போதைய கொள்கையாகும். அதன் மூலம் நன்மைகள் பரவலாகக் கிடைக்க வழி ஏற்படுகிறது. அதற்கேற்ப, 1969-70-ம் ஆண்டில் 42 பழைய வட்டாரங்கள் நீக்கப்பட்டு, அவ்விடங்களில் வேறு 42 வட்டாரங்கள் சேர்க்கப்பட்டன. 1970-71-ம் ஆண்டில் மேலும் 24 வட்டாரங்கள் நீக்கப்பட்டு அவ்விடங்களில் 24 புதிய வட்டாரங்கள் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டன. நடப்பாண்டில் ஒரு வட்டாரத்தை நீக்கி, அதற்கு மாறாக இன்னொன்றைச் சேர்த்துக்கொள்ள உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

இத் திட்டத்தில் நிதி, திட்டச் சாதனைகள் பற்றிய விவரங்கள் வருமாறு:—

ஆண்டு.	செய்யப்பட்ட செலவு.	ஏற்படுத்தப்பட்ட வேலை வாய்ப்பு.
(ரூ. இலட்சத்தில்.)	(வேலை நாட்கள் இலட்சத்தில்.)	
1966-67	52.43	17.26
1967-68	40.70	15.72
1968-69	50.89	18.49
1969-70	40.65	14.91
1970-71	50.00	16.54

1971-72-ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை மதிப்பீட்டில் இத் திட்ட வேலைகளுக்கென ரூ. 32.11 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(ஆ) சத்துணவுத் திட்டம்.

“யூனிசெஃப்” நிறுவனம், மாநில அரசு ஆகியோரின் உதவியுடன் 1962-63-ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாட்டில் முதன் முறையாகச் சத்துணவுத் திட்டம் தொடங்கப்பட்டது. நல்ல உடல் நலத்துடன் வாழ, உள்ளூரிலேயே சத்துணவுப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்து, அவற்றை உட்கொள்ள வேண்டியதன் அவசியத்தை ஊர் மக்களுக்கு எடுத்துக் கூறுவதே இத் திட்டத்தின் பரந்த நோக்கமாகும். இம் மாநிலத்திலுள்ள 7 ஊர் விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையங்களுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள 7 வட்டாரங்களே இத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற முதன் முறையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டன. இவ் வட்டாரங்களில் இத் திட்டம் வெற்றிகரமாக நடைபெறுவதைக் கண்ணுற்ற பின்னர், சுயதேவைகளை, அவசியம் எழும்போதெல்லாம் வேளாண்மை மானியத்தை பயன்படுத்தி நிறைவேற்றிக்கொள்ளக் கூடிய அடிப்படையில் இத் திட்டம் 1968-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 1-ஆம் நாள் முதல் இவ்வட்டாரங்களிடமே ஒப்படைக்கப்பட்டன. 1966-67-இல் இரண்டாவது கட்டமாகத் தொடங்கப்

1971 ஜூலை 5]

பட்ட இரண்டு வட்டாரங்கள் 1971-ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 31-ஆம் நாளில் ஐந்தாண்டுகளுக்குரிய செயல்களை முடித்துள்ளன. இவ்விரண்டு வட்டாரங்களிலும் புகுத்தப்பட்ட திட்ட வேலைகள், வருங்காலத்தில் நிறைவேற்றப்படுதற்கென ஊராட்சிகளிடமே ஒப்படைக்கப்படும். அவ்வாறே சாத்தூர், அகஸ்திஸ்வரம், பெரிய நாயக்கன்பாளையம் வட்டாரங்களும் அவற்றில் திட்ட வேலைகளை 31-3-1971-இல் முடித்துள்ளன. (இந்த வட்டாரங்களில் சுத்துணவுத் திட்டம் தாமதமாகத் துவக்கப்பட்டதால், மேலும் 2 ஆண்டுகளுக்கு நீடிக்குமாறு, இந்திய அரசிற்கு எழுதப்பட்டுள்ளது).

கீழ்க்கண்ட வட்டாரங்களில் அவற்றிற்கு எதிரே குறித்துள்ள ஆண்டுகள் தொடக்கம், இத் திட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது:—

வட்டாரம்.	தொடங்கப்பட்ட ஆண்டு.
1 எருமைப்பட்டி (சேலம் மாவட்டம்)	1969-70
2 திருவரங்குளம் (திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்)	
3 ஆலங்காயம் (வட ஆற்காடு மாவட்டம்)	
4 அறந்தாங்கி (தஞ்சாவூர் மாவட்டம்)	
5 போகளூர் (இராமநாதபுரம் மாவட்டம்)	
6 அரூர் (தர்மபுரி மாவட்டம்)	1970-71
7 கொடைக்கானல் (மதுரை மாவட்டம்)	
8 குறிஞ்சிப்பாடி (தென் ஆற்காடு மாவட்டம்)	
9 மானூர் (திருநெல்வேலி மாவட்டம்)	
10 மோகனூர் (சேலம் மாவட்டம்)	

சத்துணவுத் திட்டத்தை 1971-72-இல் விரிவாக்க, 5 வட்டாரங்களை இந்திய அரசு, தமிழ் நாட்டிற்கு ஒதுக்கியுள்ளது. 1966-67-ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் நான்காம் திட்டச் சத்துணவுத் திட்ட வட்டாரங்கள், வட்டாரம் ஒன்றிற்கு ரூ. 34,000 வீதம் 5 ஆண்டுகளுக்கு மைய அரசின் சிறப்பு உதவியைப் பெறும். இத்தோடு கூட மாநில அரசின் தன்கொடை ரூ. 51,000, யூனிசெஃப் உதவி ஆகியவையும் சேரும்.

நடப்பாண்டிற்கு (1971-72) சத்துணவுத் திட்டத்திற்கென வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டத் தொகை ரூ. 11.03 இலட்சமாகும்.

(இ) கிராமத் தொழில்கள் திட்டம்.

கிராமப்புறங்களில், கிராமத் தொழில்கள், சிறிய தொழில்கள் வளர்ச்சியடைதற்கு ஊக்கமளிப்பதற்கெனவே, ஸ்ரீபெரும்புதூர், ஓமலூர், நான்குனேரி ஆகிய இடங்களில் கிராமத் தொழில்கள் திட்டங்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. வேலை வாய்ப்பின்மை அதிகமாக உள்ள பகுதிகளைத் தெரிந்தெடுத்து, அங்குக் கிராமத் தொழில்களையும், சிறுசரகத் தொழில்களையும் தீவிரப்படுத்துவதற்காகத் தொழில்

[1971 ஜூலை 3]

துணுக்கங்களையும் முறைகளையும் உருவாக்கி, அவற்றைக் கையாண்டு போதிய அனுபவம் அடைவதே கிராமத் தொழில்கள் திட்டங்களின் நோக்கமாகும். உள்ளூர் கைவினைஞர்களுக்கும், உழவர்களுக்கும் தொழில் செய்வதற்கான வசதிகளை அளிப்பதற்காகப் பொது வசதிப் பணி நிலையங்கள் நடத்துதல், உள்ளூர் மக்களின் தேவையையொட்டிப் பொருள்களைத் தயாரிப்பதற்காக அரசுத் துறையினால் கண்காணிக்கப்படும் உற்பத்திப் பிரிவுகளை அமைத்தல் ஆகியன இவற்றின் தொடக்க காலப் பணிகளாம். எதற்காக இவை தோற்றுவிக்கப்பட்டனவோ, அப் பணிகளை இவை செய்து முடித்துவிட்டதனால், அரசுக் கண்காணிப்பிலுள்ள 16 பொது வசதிப் பணி நிலையங்களை வாடகை விற்பனை அடிப்படையில் தனியார்களுக்கு அளிப்பதென்று அரசு முடிவு செய்து, அதற்கென்று “டெண்டர்களை”க் கொண்டும் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. கூடுதல் தொகை வந்த ஐந்து நிலையங்கள் விற்பனை செய்யப்படுகின்றன. பொது வசதிப் பொறியியல் பட்டறையில் அளிக்கப்பட்டு வரும் பயிற்சி தனியர், மாநிலத்திலுள்ள ஏனைய எல்லா பயிற்சிப் பிரிவுகளும் முடப்பட்டு விட்டன. கிராமத் தொழில்கள் திட்ட “ஏஜென்சி”களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு, சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்திலுள்ள கிராமக் கலை, கைவினைப் பொருள்கள், தொழில் திட்டத்திலுள்ள நிதிகளைப் பயன்படுத்தி, பூர்பெரும்புதூர்த் திட்டப் பகுதியில் இரண்டும், ஒமலூர் பகுதியில் இரண்டும், நான்குனேரியில் ஒன்றுமாக ஐந்து கிராமத் தொழிற் பேட்டைகளைத் தொடங்க அரசு அனுமதி அளித்துள்ளது. தனியார்கள் தொழில்களைத் தொடங்குதற்குப் போதிய வசதிகளை அளிப்பதற்கே இவை நிறுவப்படுகின்றன. திட்ட அலுவலர்களின் நெருங்கிய ஒத்துழைப்புடன், திட்டப் பகுதியிலுள்ள ஒவ்வொரு சிறு ரகப் பிரிவிற்கும் கூடுதலாக ரூ. 5,000, தளர்த்தப்பட்ட விதிகளின் கீழ், “ஸ்டேட் பாங்க் ஆஃப் இந்தியா”வினால் இந்திய அரசு வாயிலாக, நிதியுதவியளிக்கும் ஒரு திட்டம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. சிப்ரவரி 1970-இல் இத் திட்டம் தொடங்கப் பெற்றது. டிசம்பர் 1970 வரை 238 பிரிவுகளுக்கு ரூ. 7,13,565 வரை நிதியுதவியளிக்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்தில் அளிக்கக் கூடிய உதவித் தொகையை ரூ. 5,000-லிருந்து ரூ. 15,000-க்கு உயர்த்தும் ஒரு யோசனை இந்திய அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது. இத் திட்டங்களுக்குக் கூடுதலாக நிதி ஒதுக்க வேண்டுமென்று இந்திய அரசு அனுமதிப்பட்டுள்ளது. இப்போது செயற்படும் மூன்று திட்டங்களையும் மாவட்ட முழுவதற்கும் விரிவாக்கி 1-4-1974 முதல் தொடங்கும் ஐந்தாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மேலும் இரண்டு கிராமத் தொழில் திட்டங்களுக்கு அனுமதி வழங்க இருப்பதாக இந்திய அரசு தெரிவித்துள்ளது.

(ஈ) குழந்தைகள் நலன் ஒருங்கிணைப்புத் திட்டம்.

குழந்தைகள் நலனிலுள்ள எல்லா அம்சங்களையும் தழுவி, குழந்தைகள் அனைவருக்கும்—சிறப்பாக 0 முதல் 16 வயது வரையிலான குழந்தைகள் (மகப்பேறுக்கு முந்தைய காலம் உட்பட)

1971 ஜூலை 5]

நன்மை பயக்கும் ஒரு செயல் விளக்கத் திட்டம் இம் மாநிலத்தி லுள்ள பூவிருந்தவல்லி வட்டாரத்தில் தொடங்கப்பட்டுள்ளது. முழு உதவி அடிப்படையில் இத் திட்டத்தை இந்திய அரசு ஊக்கு வித்துள்ளது. தானே முன்வந்து பணியாற்றும் கிராம நிறுவனங் களும், உள்ளாட்சிகளும் நல்கும் மனமுவந்த ஒத்துழைப்பு, அய ராத தொண்டுள்ளத்தின் கூட்டுறவுடன், குறைந்த செலவில் குழந்தைகளுக்கு நிறைந்த பயன் அளிக்க முடியும் என்பதே இத் திட்டத்தின் கருத்தாகும். இத் திட்டத்தில் 50 குழந்தைகள் காப் பகங்கள், 10 குழந்தைகள் ஓய்வு நிலையங்கள், மற்றும் 2 மகப் பேறு மருத்துவ நிலையங்கள் இருக்கும். இத் திட்டத்திற்கு 1968-ல் ஏற்பட்ட செலவுகள் அனைத்தும் மாநில அரசால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. 1971-72-ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை மதிப்பீட்டில் ரூ. 2.70 இலட்சம் இதற்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(உ) பழங்குடி மக்கள் வளர்ச்சி வட்டாரங்கள்.

சேலம் மாவட்டத்தில் கொல்லிமலையில் ஒன்றும், ஏர்க்காட்டில் ஒன்றுமாக இரண்டு பழங்குடி மக்கள் வளர்ச்சி வட்டாரங்கள் செயற்படுகின்றன. இந்த வட்டாரங்களில் செயற்படுத்தப்படும் திட்டங்கள் அனைத்தும் பழங்குடி மக்களின் நல்வாழ்விிற்காகவே நடத்தப்படுவனவாகும். 'போக்குவரத்து', 'குடி நீர் வழங்கல்' ஆகிய ஈரம்சங்களையொட்டி இப்பகுதித் தேவைகள் விரிவான முறையில் மதிப்பிடப்பட்டுள்ளன. பழங்குடி மக்களின் நல்வாழ் விிற்காகச் செய்யப்படும் பணிகளுக்கு நன்கொடைகள் ஏதும் திரட்டப்படுவதில்லை. வேளாண்மை, கால்நடை வளர்ச்சி, கிராமக் கலை, கைவினைப் பொருள்கள், கல்வி ஆகிய பிரிவுகளின் கீழ்ச் செய்யப்படும் பணிகள் உள்ளூர் நிலைமைகளுக்கேற்ற வகையில் திருத்தியமைக்கப்பட்டுள்ளன. 1971-72-ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை மதிப்பீட்டில் ரூ. 12.91 இலட்சம் இதற்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(ஊ) கிராமப் பணிகள் சிறப்பு வேலைத் திட்டம்.

கிராமப்புறங்களில் வேலை வாய்ப்பின்மையை ஒழிப்பதற்காக, கிராமப் பணிகள் சிறப்பு வேலைத் திட்டம் என்ற ஒரு புதிய வேலைத் திட்டத்தை அரசு மேற்கொண்டுள்ளது. இணைப்புச் சாலைகள் அமைத்தல், மகப்பேறு நிலையங்கள், தொடக்கப்பள்ளி, உயர் தொடக்கப்பள்ளிகளுக்குக் கட்டடங்கள் கட்டுதல், குடிநீர் வழங்கும் பணிகளை நிறைவேற்றாதல் ஆகிய பணிகள் இதில் அடங் கும். இக் காரியங்களுக்காக, 1970-71-ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை மதிப்பீட்டில் ரூ. 100 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. இத் தொகை யில் 25 சதவீதம் அரிசனக் குடியிருப்புகளில் உள்ள வேலைகளுக் கென நன்கொடைத் தொகை செலுத்த வேண்டிய அவசியமின்றி ஒதுக்கப்பட்டது. உள்ளூர்த் தேவைகளைக் கருத்திற்கொண்டு, பல்வேறு வட்டாரங்களிடையே பகிர்ந்தளிப்பதற்காக, 1970-71-இல் ஒதுக்கப்பட்ட நிதி, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு அளிக்கப்

[1971 ஜூலை 5]

பட்டது. குடிநீர் வழங்கும் பணிகளுக்காக வசூலிக்கப்படும் நன்கொடைத் தொகை 25 சதவீதமாகும். எஞ்சியுள்ள 75 சதவீதம் கிராமப்பணிகள் சிறப்பு வேலைத் திட்டத்திலுள்ள நிதிகளிலிருந்து செலவிடப்படும். இணைப்புச் சாலைகளுக்கென ஏ, பி, சி, டி ஆகிய வட்டாரங்களிலிருந்து முறையே 50 சதவீதம், 40 சதவீதம், 30 சதவீதம், 20 சதவீதம் நன்கொடைத் தொகை வசூலிக்கப்படுகிறது. பள்ளிக் கட்டிடங்கள் கட்ட, தொடக்கப்பள்ளிக்கு ரூ. 4,000 உம் உயர் தொடக்கப் பள்ளிக்கு ரூ. 6,000-உம் குறைந்த அளவு நன்கொடைத் தொகையாக இருக்க வேண்டும். மகப்பேறு நிலையங்களுக்கு 33-1/3 சதவீதம் நன்கொடை விகிதமாக நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்திற்கு நடப்பாண்டு நிதி நிலை மதிப்பீட்டில் ரூ. 100 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

8: 'கேர்' நிறுவனத்தின் உதவியுடன் முன்னிலைப் பள்ளிக் குழந்தைகட்டு உணவளித்தலும், குழந்தைகள் காப்பகங்கள் கட்டுதலும்.

குழந்தைகள் காப்பகங்கள்.

மாநிலத்திலுள்ள 47 வட்டாரங்களில் 1,000 குழந்தைகள் காப்பகங்கள் உள்ளன. காப்பகம் ஒவ்வொன்றிலும் முன்னிலைப்பள்ளிக் குழந்தைகள் (3—5 வயதுள்ள), கருவுற்ற, பாலூட்டும் தாய்மார்கள் கொண்ட 120 பேர்களுக்கு நாள்தோறும் உணவளிக்கப்படுகிறது. இதனால் நாளொன்றுக்கு 1,20,000 பேர் பலன் பெறுகின்றனர். "கேர்" நிறுவன ஒத்துழைப்புடன் இத் திட்டம் செயற்படுத்தப்படுகிறது. புரதமும் இதர சத்துக்களும் அடங்கியுள்ள உணவுகள் போதிய அளவில் குழந்தைகளுக்குக் கிடைக்காததன் காரணமாக அவர்களுக்கு உடல் நலக் குறைவுடன் நரம்புத் தளர்ச்சியும் ஏற்பட்டு, பிற்காலத்தில் அவர்களின் அறிவு வளர்ச்சி பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறது. இதைத் தடுப்பதற்கெனவே ஆண்டில் 300 நாட்களுக்குக் குழந்தைகள் காப்பகங்களில் உணவளிக்கப்படுகிறது.

மொத்தமுள்ள 1,000 குழந்தைகள் காப்பகங்களில் 515 உணவளிக்கும் நிலையங்கள், நிலையம் ஒவ்வொன்றிலும் 40 பேர் பயனடையும் வகையில், 38 வட்டாரங்களில் 1971-ஆம் ஆண்டு சனவரி பொங்கல் நன்னிலில் திறக்கப்பட்டன. 1971-ஆம் ஆண்டு மார்ச் முதற்கொண்டு இவ்வெண்ணிக்கை 120 ஆக உயர்த்தப்பெற்றது. ஒவ்வொரு நிலையத்திலும் 40 பேர் பயன்பெறக்கூடிய முறையில் மேலும் 292 நிலையங்கள் 1971 ஏப்ரல் தமிழ்ப் புத்தாண்டு நாளன்று திறக்கப்பட்டன. இன்னும் இரண்டு திங்கள்களில் இங்கும் 120 பேர், நிலையமொன்றுக்குப் பயனடைவரென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஏற்படுத்த எண்ணிய 1,000 நிலையங்களில் இன்னும் எஞ்சியுள்ள 193 நிலையங்களும் அண்ணல் காத்தியடிகள் பிறந்த நாளில் (1971-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 2-ஆம் நாள்) துவக்கப்படும்.

1971 ஜூலை 5]

சத்துள்ள உணவுப் பொருட்களை ஐந்தாண்டுக் காலத்திற்கு ரூ. 87.50 இலட்சம் செலவில் தருதற்குக் “கேர்” நிறுவனம் இசைந்துள்ளது. கட்டடத்திற்குரிய நிலங்கள் பெரும்பாலும் மக்களால் நன்கொடையாகத் தரப்படுகின்றன.

இந்நிலையங்களை நிர்வகிக்க வட்டாரங்களிலுள்ள கிராம சேவிகைகளுக்குப் போதிய பயிற்சியளிக்கப்பட்டுள்ளது. “கேர்” அளிக்கும் உணவு பொருள்களைக்கொண்டு பல்வகை உணவுகளைத் தயாரித்தல், பாதுகாத்தல் மற்றும் சமைக்கும்போதும், உணவைப் பறிமாதும்போதும் துப்புரவைக் கடைப் பிடித்தல் போன்றவற்றிற்குத் தேவையான சிறப்புப் பயிற்சிகள் டி. கல்லுப்பட்டியிலும், பவானிசாகரிலுள்ள ஊர் விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையத்திலும் அளிக்கப்படுகின்றன. பயிற்சி பெற்ற கிராம சேவிகைகள், பாலசேவிகைகளுக்கும், ஆயாக்களுக்கும் பயிற்சி அளிக்கின்றன. அனுமதிக்கப்பட்ட வாடிவில் ஒவ்வொரு காப்பகமும் ரூ. 7,000 செலவில் கட்டப்படுகிறது. “கேர்” நிறுவனம் ஒவ்வொரு கட்டடத்திற்கும் உதவிப் பணமாக ரூ. 6,500 தருகிறது. எஞ்சிய தொகையை மக்களிடமிருந்து நன்கொடையாகப் பெறப்படும்.

1971-72 ஆம் ஆண்டில் இத் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை ரூ. 13.76 இலட்சமாகும்.

ஊர்ப்புறங்களில் கவனிப்பற்றுள்ள முத்திலைப் பள்ளிச் சிறார்கள், கருவுற்ற, பாலூட்டும் தாய்மார்கள் ஆகியோரின் உடல் நலத்தைப் பேண இத் திட்டம் பெரும் துணை செய்யும் என உறுதியாகக் கூறலாம்.

9. சேணி.

அறிஞர் அண்ணா அவர்களால் 1967-ஆம் ஆண்டில் தொடங்கப் பெற்ற சேணி, இன்று தமிழ்நாட்டில் சேவையுணர்வு பெற்ற ஓர் இன்றியமையா இயக்கமாக வளர்ந்துள்ளது. இச் சேணி சமுதாய நல விழிப்புணர்ச்சியுடன், புதிய சமூக அமைப்பை உருவாக்கத் தன்னலமற்றுப் பணிபுரியும் இயக்கமாகும். வளர்ச்சித் திட்டப் பணிகள் அனைத்திலும் சேணி இயக்கம் தன் சேவைகளைத் தந்து வலிவிலும் உருவிலும் பெரிதாக வளர்ந்துள்ளது. சேணி உறுப்பினர்கள் ஊதியம் எதுவுமின்றி, அரசு தரும் கருவிகளையும் துணைப் பொருள்களையும் கொண்டு தங்கள் ஓய்வு நேர வேளைகளில் ஏரிகளைச் செப்பனிடல், பள்ளிக் கட்டடங்கள் கட்டுதல், சாலைகளைச் சீர்ப்படுத்துதல், தரிசு நிலங்களை விளை நிலங்களாக்குதல், முதியோர் கல்வி, தீண்டாமை யொத்த சமுதாயக் கேடுகளைக் களையப் பரப்புரை யாற்றுதல் போன்ற பணிகளில் ஈடுபடுகின்றனர். தொடங்கிய காலத்திலிருந்து நான்காண்டுகளுக்குள்ளாக சேணித் தொண்டர்கள் ஆற்றியுள்ள சாதனைகளை நடுநிலையோடு நோக்கும்போது, எந்த நம்பிக்கையுடனும் எதிர்பார்ப்பதுடனும் இது துவக்கப்பட்டதோ, அது பொய்த்துவிடவில்லையென்று உறுதியாக நம்பலாம்.

[1971 ஜூலை 5]

1967-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 1-ஆம் நாள் முதல் 1971-ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு 31-ம் நாள் முடிய உள்ள காலத்தில் இவ்வணியினர் எடுத்து முடித்துள்ள பணிகள் வருமாறு :-

1. கட்டி முடிக்கப்பட்ட பள்ளிக் கட்டடங்கள்	1,119
2. ஏரிகள், கால்வாய்கள் தூர் எடுத்தல்	1,292
3. இணைப்புச் சாலைகள் அமைத்தல்	823
4. பூச்சி மருந்துகள் அடித்தல் (ஏக்கர்)	1,500
5. தரிசு நிலங்களை விளைநிலங்களாக்கல் (ஏக்கர்)	500
6. வெள்ளை பூசப்பட்ட பள்ளிகள்	13,523
7. பள்ளிகளுக்கு வழங்கப்பட்ட பெயர்ப் பலகைகள்	2,562
8. காய்கறித் தோட்டங்கள்	3,224
9. இதர பணிகள் (அவையாவன : பள்ளிச் சுவர்களில் திருக்குறள் எழுதியது; வீதிகளைச் சுத்தம் செய்தது; பள்ளிகளுக்கு மின் விளக்குகள் பொருத்தியது; திருவள்ளூர் உருவப் படங்களை வைத்ததும் போன்ற செயல்கள்).	10,778
10. நாளொன்றுக்கு ஒரு முறையாவது கோதுமை உணவைக் கொள்ள வேண்டுமென்று தூண்டிய மையால் அதைப் பின்பற்றும் மக்கள்.	7,02,146

ரூ. 41,56,178 அரசு உதவியுடன் ரூ. 1,10,14,549 மதிப்புள்ள வேலைகள் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன.

சீரணித் திட்டத்தில், இம் மாநிலத்தில் சுமார் 534 சீரணி அறிவகங்கள் உள்ளன. சீரணி அறிவகங்களைச் செயற்படுத்துதற்கு ரூ. 49,000-ஊம் மாவட்ட தலைமையிடங்களில், சீரணித் தொண்டர் களுக்குப் பயிற்சியளிக்க ரூ. 2,79,000-ஊம் 1970-71-ஆம் ஆண்டில் செலவழிக்கப்பட்டுள்ளன.

மாநிலத்தில் தற்போது 44,524 சீரணித் தொண்டர்கள் உள்ளனர். சீரணித் தொண்டர்களிடையே ஒழுங்குணர்ச்சியை வளர்ப்பதற்கென மாவட்டங்களில், 3,600 தொண்டர்களுக்கு 7 நாட்கள் தீவிரப் பயிற்சியளிக்க ஆணையிடப்பட்டுள்ளது. சென்னை மாநகரைப் பொறுத்தவரை 985 தொண்டர்களுக்குத் தீவிரப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டுள்ளது. வட்டார நிலையில் ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் 50 சீரணித் தொண்டர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கப் பட்டுள்ளது.

மைய அரசின் நிதிஉதவியுடன் 356 சீரணித் தொண்டர்களுக்கு, ஊர் விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையங்களில் 10 குழுக்களாக, குழு ஒன்றுக்கு 12 நாட்கள் விதம் பயிற்சி முகாம்கள் நடத்தப்பட்டன. இங்கு, தீவிர வேளாண்மை முறை கால்நடை வளர்ச்சி, கிராமங்களில் தலைமைப் பொறுப்பை மேற்கொள்ளல் போன்ற வற்றில் பயிற்சிகள் அளிக்கப்பட்டன.

சென்னை மாநகரிலுள்ள சேரிகளில் வாழும் ஏழைக் குழந்தைகள் அனைவருக்கும் சத்துள்ள உணவுகளை வழங்கும் திட்டத்தில் 400 சீரணித் தொண்டர்கள் ஈடுபட்டுள்ளனர். இத் திட்டத்தால் சுமார் 40,000 குழந்தைகள் பயனடைகின்றனர்.

1971 ஜூலை 5]

10. கிராம வேலைவாய்ப்பு விரைவுத் திட்டம்.

மாநிலத்திலுள்ள மாவட்டம் ஒவ்வொன்றிலும் குறைந்த அளவாக 1,000 பேர்களுக்கு வேலையளிக்க “கிராம வேலை வாய்ப்பு விரைவுத் திட்டம்” ஒன்றினை மைய அரசு வகுத்துள்ளது. உடலுழைப்பும், உற்பத்தியும் இரண்டறக் கலந்து பல்வகைப்பட்ட கிராமத் திட்டங்கள் வாயிலாகக் கூடுதலான வேலை வாய்ப்புகளை உண்டாக்கும் வகையில் இத் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்படவேண்டிய பணிகள் கீழ்க்கண்டவையாக இருக்க வேண்டுமென்று இந்திய அரசு கோடிட்டுக் காட்டியுள்ளது:—

- (அ) பெருந்திட்ட அடிப்படையில் சாலைகள் அமைக்கும் பணிகள் உள்ளிட்ட உள்ளமைப்பு வேலைகள்.
- (ஆ) தரிகுகளை விநாநிலங்களாக்குதல், ஊராட்சி நிலங்களைத் திருத்துதல் போன்றவை.
- (இ) கழிவுநீர் வசதி, கரைகள் அமைத்தல் போன்றவை.
- (ஈ) நீரைப் பாதுகாத்து, நில நீரைப் பயன்படுத்துதல் போன்றவை.
- (உ) பாசனத் தேக்கங்களை அமைத்தல், சீராக்குதல் போன்ற சிறிய நீர்பாசனத் திட்டங்கள்.
- (ஊ) மண் ளைப் பாதுகாப்பு அல்லது மனித உழைப்புத் தேவைப்படும் காடு ளைர்ப்புத் திட்டங்கள்.

ஒருவருக்கு ஒரு தங்களுக்கு ரூ. 100-க்கு மேற்படாத ஊதியமாக ஆண்டில் கூடுமானவரை 300 நாட்களுக்குத் தொடர்ச்சியாக வேலையளிப்பதையே இத் திட்டம் குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளது. இது முழு அளவிலான மைய உதவித் திட்டமாகும். நான்காம் திட்ட காலத்தில் எஞ்சிநிற்கும் 3 ஆண்டுகளிலும் இத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இத் திட்டத்தைச் செயற்படுத்த, மாவட்டத்தை ஒரு பிரிவாக மைய அரசு எடுத்துக்கொண்டு, ஒரு மாவட்டத்திற்கு ஓர் ஆண்டிற்கென ரூ. 12.50 இலட்சத்தை ஒதுக்கியுள்ளது. ஒதுக்கப்பட்டுள்ள ரூ. 12.50 இலட்சத்தல் ரூ. 10 இலட்சம் உழைப்பவர்களுக்கும், ரூ. 2.50 இலட்சம் பொருள்கள், கருவிகளுக்குமாக செலவிட உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. பணிகள் நிறைவேற்றப்பட்டவுடன், அவை மாநில அரசால் பேணிவாப்படும்.

மாவட்ட அடிப்படையில் மைய உதவி வழங்குவதற்கு மாறாக, வட்டார அடிப்படையில் உதவி வழங்க வேண்டுமென்று மைய அரசை இம் மாநில அரசு கேட்டுக்கொள்ளும் அதே நேரத்தில், ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் கூடுதலாக 10 வட்டாரங்களில் இத் திட்டத்தைச் செயற்படுத்த மாநில நிதியிலிருந்து ரூ. 1 கோடியை ஒதுக்க முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. அதனால் இத் திட்டம் நிலகிரி, கன்னியாகுமரி மாவட்டங்கள் நீங்கலாக ஏனைய

[1971 ஜூலை 5]

மாவட்டங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் மேலும் 10 வட்டாரங்களுக்கு விரிவாக்கப்படும். கன்னியாகுமரி, நீலகிரி மாவட்டங்களில் இத்திட்டம் எல்லா வட்டாரங்களிலும் செயற்படுத்தப்படும்.

11. வருங்கால வாய்ப்பு நிலைகள்.

நிர்வாக இயந்திரத்தைத் திருத்தியமைப்பதற்காகச் சில முயற்சிகள் செய்யப்பட்டிருப்பினும், ஊராட்சி வளர்ச்சித் துறையை இன்னும் வலுப்படுத்த வேண்டிய அவசியம் உணரப்படுகிறது. எனவே இத்துறையைத் திருத்தியமைக்கும் பிரச்சினையை மாநில நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழுவிடம் ஒப்படைக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

1958-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் சட்டத்தைச் செயற்படுத்துவதில் காணப்படும் குறைகளைக் களை, சட்டத்தையே மிகவும் விரிவான முறையில் பரிசீலனை செய்யும் பணி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இறுதி வடிவம் பெற்ற சட்ட வரைவு தயாரிக்கப்பட்டுத் தாலப்போக்கில் சட்டப் பேரவையின் முன்னர் வைக்கப்படும்.

ஊராட்சிக் கல்வி நிதி விசாரணைக் குழுவின் பரிந்துரைகளை அடிப்படையாகக்கொண்டு, தொடக்கக் கல்விக்காக ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு மானியம் அளிக்கப்படுவதில் தற்போது பின்பற்றப்பட்டு வரும் நடைமுறை மாற்றப்பட்டுத் திருத்தம் பெறும்.

புதிதாக உருவாக்கப்பட்டுள்ள “கிராம வேலை வாய்ப்பு விரைவுத் திட்டம்”-மானது, மாநிலத்திலுள்ள வேலைவாய்ப்பின்மையை ஓரளவுக்குக் களையுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. உடலுழைப்பும், உற்பத்தியும் இரண்டறக் கலந்த பலவகைப்பட்ட கிராமத் திட்டங்கள் வாயிலாக கூடுதலான வேலைவாய்ப்புகளை உண்டாக்கும் வகையில், இத் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. கிராம மக்களின் நன்மைக்குரிய சமுதாயச் சோத்துக்களை இத் திட்டம் உருவாக்கி இவ்வுறியில் மேலும் பல புதிய முயற்சிகள் உருவாக வழிவகுக்கும் என நம்பப்படுகிறது.

கிராமத் தொண்டர்களின் தன்னலமற்ற பணி வளர்ச்சியும், கிராமப் பணிகள் சிறப்புத் திட்டமும், அத்துடன் ஊர்ப்புறங்களை மின் மயமாக்கும் திட்டமும் ஆகிய இவைகள் ஒன்று சேர்வதன் மூலம், தமிழ் நாட்டிலுள்ள ஊராட்சிகள் அனைத்திலும் அடிப்படை வசதிகள் பெருகி வருவதும் ஊர்ப்புறப் பொருளாதார வளர்ச்சி விரைவுபட்டு வருவதும் நன்கு புலனாகின்றன.

ஊர்ப்புறங்களில் ஒருங்கிணைந்த வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தும் முயற்சியில் அரசையும் மக்களையும் நெருங்கிய தொடர்புள்ளவர்களாக்கியுள்ளது சமுதாய வளர்ச்சி அமைப்பின் நிலை பெற்ற சாதனையாகும். மேலும் மக்களின் ஆர்வத்தைத் தூண்டு

1971 ஜூலை 5]

வதிலும், அவர்களின் வழிபடுத்தப்படாத சக்திகளை முறைப்படுத்துவதிலும் சமுதாய வளர்ச்சி நிர்வாகம் மிகப் பெரும் துணை புரிந்துள்ளது.

இணைப்பு II

[28-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

ஊர் வளர்ச்சி உள்ளாட்சித் துறை.

கோரிக்கை எண் 29—பொதுப் பணிகள்.

உதவி மானியங்கள் ரூ. 4,27,21,200.

கொன்னை விளக்கக் குறிப்பு

இது 1971-72-க்குரிய ரூ. 4,27,21,200-க்கான தட்டு மானியக் கோரிக்கையாகும். இக் கோரிக்கை நகராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், ஊராட்சிகள், சென்னை மாநகராட்சி, மதுரை மாநகராட்சிக்குட்பட்ட குடிசைப் பகுதிகளை மாற்றும் வாரியம், ஆகியவற்றுக்குக் கீழ்க்காணும் திட்டங்களுக்கு உதவி மானியங்கள் வழங்க வகை செய்கிறது. அவை:—

நகர்ப்புறங்களில் நீர் வழங்கல்—கழிவு நீர் அகற்றல் திட்டம் குடிசைப் பகுதிகளை மாற்றி அளற்றை மேம்படுத்தும் திட்டம்; ஊர்ப்புறங்களிலும், நகர்ப்புறங்களிலும் பெருகியுள்ள வாழ்க்கை வசதிகட்கும் நல்வாழ்வு நிலைமைகளுக்கும் ஏற்ப உள்ளாட்சி மன்றங்களில் சாலைப் போக்குவரத்தைப் பேணி, மேம்படுத்தும் திட்டம் ஆகியவற்றின் தொடர்புடையன.

ஊராட்சி ஒன்றிய பகுதிகளில் சாலை வசதி.

ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அமைக்கப்படுவதற்கு முன்னர், ஊர்ப்புறச் சாலை மேம்பாட்டிற்காக ஒவ்வொரு ஆண்டும் அரசு மானிய அடிப்படையில் ஊராட்சிகளுக்கு நிதிகள் வழங்கப்பட்டு வந்தன. 1958-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் சட்டம் செயற்படுத்தப்பட்டதன் விளைவாக சட்டத்திற்குட்பட்டதும், உட்படாததுமான மானியங்கள் ஊராட்சிகட்கு அளிக்கப்படுவதைக் கருத்திற் கொண்டு 1961-62-லிருந்து இம் மானியங்கள் நிறுத்தப்பட்டன. ஊராட்சி ஒன்றியச் சாலைகள் அல்லாத ஊர்புறச் சாலைகளை ஊராட்சிகளே பேணி வருவதால், இதற்கு, உள்ளூர்ச் சாலை மானியம் பொருந்தாது. எனவே, செலவில் பாதியை மானியமாக வழங்கும் திட்டத்தை மீண்டும் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருவது ஊர்ப்புறச் சாலைகளைச் சீரான நிலையில் வைத்திருக்க ஊராட்சிகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்குமென்பதால், இத் திட்டத்தை மீண்டும் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர அரசு முடிவு செய்தது. அதற்கேற்ப முதற்படியாக பேரூராட்சிகளில் உள்ள சாலைகளுக்குத் தூசு